

As Plastik işçileri greve çıktı: Birliğimiz gücümüzdür

İstanbul Hadımköy'deki As Plastik fabrikasında işçiler, sendikala örgütlenme ve TİS düşmanlığı yapan patrona karşı 18. günlük direnişin ardından greve çıktı. Grevin ilk gününde devrimci sosyalistler, mücadeleci sendikalar

ve emek dostları işçileri yalnız bırakmadı. "Bu işyerinde grev var" pankartı asıldı, grev halayına duruldu. Birliklerinin gücü olduğunu vurgulayan As Plastik grevcileri, dayanışmaya çağırıyor.

Sayfa.8

Atılım

İşçi Sınıfı ve Ezilenlerin Sesi

www.atilimgazetesi.com

HABERDE OBJEKTİF
YORUMDA DEVRİMCİ

YIL 4 | 27 EYLÜL 2024 | 186
ISSN 2757-8216 | FİYATI : 5 TL

FİLİSTİN... LÜBNAN...

SIYONİST TERÖR YAYILIYOR

Çiçek:
Atılım her
meydanda
dalgalandırılmalı

>> Devrimci basın geleneğinin önemli temsilcilerinden Atılım gazetesi 30. yılını kutluyor. Gazetenin ilk dönem genel yayın yönetmenlerinden İbrahim Çiçek, Atılım'ın bir tarih olduğunu vurguladı.

Sayfa.10

Romanların kaldığı baraka ve çadırlar yıkıldı

>> Balıkesir Edremit'te 16 Roman ailenin kaldığı baraka ve çadırlar, CHP'li belediye tarafından yıkıldı. Romanlar, seçim öncesi verilen sözlerin tutulmamasına ve kendilerine kalacak yer gösterilmemesine isyan etti.

Sayfa.3

>> Siyonist İsrail, Filistin'e dönük soykırım saldırılarında 1 yılı doldurmasına rağmen zafer ilan edemedi. Direnişin iradesine çarpan işgal devleti, başarısızlığının üzerini örtmek ve savaşı bölgeye yaymak

için çaresiz bir çaba içerisinde, Filistin direnişinin omuz başında duran Lübnan halkına saldırıyor. Bir hafta içinde Lübnan'da 600'e yakın insan işgal devleti tarafından katledildi. Emperyalist güçlere

ve bölge işbirlikçilerine sırtını yaslayan soykırımcı siyonist terör devletini Ortadoğu topraklarından söküp atmak için şimdi sokaklara çıkma, meydanları doldurma zamanı!

GÜNDEM

Siyonist İsrail'in Lübnan saldırısı

Sayfa.2

PRAKSİS

'Sen değilsen kim, şimdi değilse ne zaman? Haydi sen de katıl'

Sayfa.7

ROTA

10 Eylül: Birlik ve devrim

Sayfa.12

YAPIDAN

Örgütsel yenilenme ve iktidarı almak için şimdi Atılım zamanı!

Sayfa.14

Siyonist İsrail'in Lübnan saldırısı

Daha önce işgal ettiği Golan Tepeleri'yle Güney Lübnan'ın bu bölgesini bir köşebent biçiminde birleştirmeyi ve çift taraflı tampon olarak kendi topraklarına dahil etmeyi hedefliyor. Siyonist İsrail'in muktedir sözcüleri bu amaçlarını açıkça ilan etmede hiçbir sakınca duymuyor.

Tarihsel Filistin direnişi Aksa Tufanı hamlesinin ve siyonizmin soykırımcı savaşının birinci yılına yaklaşıyoruz. Filistin ulusal direniş iradesi 7 Ekim 2023'te Aksa Tufanı hamlesiyle kendine yeni bir yol açtı. Filistin'in adım adım yok edilme sürecine karşı ulusal varoluş hakkını eylemli biçimde ortaya koydu. Bu hamlesiyle siyonist boyunduruğu asla kabul etmeyeceğini, özgür bir ulus olarak varlık hakkını kazanmak istediğini bir kez daha ilan etti. Siyonizme muazzam bir tarihsel darbe vurdu. İsrail terör devletinin demir kubbelerini delik deşik etti, dokunulmazlık mitini yıktı.

7 Ekim Aksa Tufanı'yla ağır bir darbe alan siyonist işgal devleti, Gazze başta olmak üzere Filistin ulusuna karşı topyekun bir soykırım savaşı başlattı. Gazze'de 42 bini aşkın insan katledildi. Okulları, hastaneleri, mülteci kamplarını soykırımcı savaşla hedef aldı. Kuralsız ve açıktan savaş suçu işledi. Tüm alt yapıyı tahrip etti. Savaş Gazze'yle sınırlı kalmadı. İşgal altındaki Batı Şeria ve Doğu Kudüs de İsrail ordusunun hedefi oldu. Siyonist terör devleti baskınlarla, gözaltı ve tutuklamalarla, suikastlarla, Filistinli tutsaklara işkence ve tecritle, siyonist yerleşimcilerin saldırılarıyla savaşı her yönüyle boyutlandırıp yoğunlaştırdı. Soykırımcı savaşı limitine vardırmasına rağmen Filistin ulusunun direniş iradesini kıramadı. Siyonist İsrail, Filistin direnişinin duvarına çarptı. Filistin direnişi korkunç yıkımları ve tarihinde görmediği bedelleri göğüsleyerek ilerledi.

Siyonist İsrail savaş makinası bu kez Lübnan'a hava bombardımanıyla saldırdı. Bir hafta önce Lübnan'da, Hizbullah ve Güney Lübnan'ı hedef alan siyonist İsrail tıpkı Gazze'de yaptığı gibi tüm savaş kurallarını çiğnedi. Hiçbir hedef gözetmeksizin bütün yerleşim alanlarına en yıkıcı silahlarla saldırdı. Yerleşim alanlarını yerle bir etti. Siyonist terör bölgeyi kan deryasına çevirmiş bulunuyor. Hiç kuşku yok ki; ezilen halklara kan banyosu yaptıran İsrail bu gücünü ABD ve batı emperyalizminden alıyor. Emperyalizmin suç ortaklığıyla savaşı bölgeye yayma pervasızlığını gösteriyor.

İsrail'in soykırımcı savaşı Lübnan'a taşınması dolaysız biçimde Filistin direnişiyile bağlı bir olgu ve hakikattir. Bölgede 'direniş eksenli' olarak saflaşan İran, Lübnan-Hizbullah, Yemen, Suriye baştan beri Filistin halkının direnişiyile politik ve pratik ilişki içindedir. Özellikle Lübnan-Hizbullah Filistin direnişinin dolaysız bir parçası ve cephesi olageldi. İsrail, direniş ekseninin en güçlü cephelelerinden biri olan ve Filistin halkıyla

omuz omuza duran Lübnan halklarına saldırıyor. Siyonist ırkçı savaş makinası bir hafta önce Lübnan'da Hizbullah ve halkın kullandığı çağrı cihazlarını patlatarak kuralsız ve asimetrik savaşı yeni bir boyuta taşıdı. Bütün yıkımına rağmen Aksa Tufanı'yla başlayan silahlı Filistin direniş iradesini yenemeyen, 'direniş eksenli'ni parçalayamayan siyonist terör devleti Beyrut'a düzenlediği hava saldırılarıyla savaşı boyutlandırdı. Emperyalistlerin desteğini arkalayarak soykırımcı savaşı Lübnan'a taşıyan İsrail, son olarak Lübnan'ın güneyindeki yerleşim bölgelerine dönük aralıksız hava bombardımanı başlattı. Sadece bir hafta içinde Lübnan'da en az 569 insanı katletti.

Siyonist faşist Netanyahu, Lübnan savaşının gerekçesini Hizbullah ile Hamas'ın bağıni koparmak olarak açıkladı. Hizbullah'ın Güney Lübnan'daki varlığının siyonist yerleşimcilerin bekasını tehdit ettiğini ileri sürüyor. Yerleşimci sömürgeciliği Lübnan'a taşımak için kerameti kendinden menkul savaş gerekçeleri üretip emperyalist efendilerine pazarlıyor. Lübnan'ın güneyinde 20 km derinliğinde bir tampon bölge oluşturmayı amaçlıyor. Daha önce işgal ettiği Golan Tepeleri'yle Güney Lübnan'ın bu bölgesini bir köşebent biçiminde birleştirmeyi ve çift taraflı tampon olarak kendi topraklarına dahil etmeyi hedefliyor. Zira Golan Tepeleri ve Lübnan'ın güneyindeki Filistin topraklarına yerleştirilen siyonist yerleşimci sömürgeciler onbinler biçimde bölgeyi boşaltıyor. İsrail bu çözümlüşün önünü almaya ve bilakis sömürgeci bir büyüme fırsatı haline getirmeye çalışıyor. Güney Lübnan'ın bu bölgesinin önce insansızlaştırılması, bir adım sonrasında işgal edilmesi ve son etapta yerleşimci sömürgecilik yoluyla ilhak edilmesi siyonist İsrail'in güncel

savaş hedefi olarak beliriyor.

Siyonist İsrail, tüm dünyanın gözleri önünde bu soykırımcı savaşı Filistin ve Lübnan halklarına karşı pervasızca yürütüyor. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa gibi AB emperyalist ülkelerinin ve dünya gerici ciliğinin siyasal ve askeri desteği olmadan kazanamayacağı açığa çıkan siyonist savaş makinası, bir çıkış yolu olarak savaşı bölgeye yayıyor. Emperyalistleri bölgesel savaşın içine daha çok çekiyor. Saflaştırmayı ve politik çelişkileri keskinleştiriyor. Bu saflaşmada gerici Arap devletleri baştan beri emperyalizmin dümeninde halkların sessizliğini örgütüyor. Boş siyasal tutum ve demagojiyle siyonizm ve emperyalizme karşı Ortadoğu'da gelişen direniş damarlarını çürütmeyi, emperyalizm işbirlikçisi politikaya yedeklemeyi amaçlıyor. Politik islamcı Tayyip Erdoğan bu çizginin en başat oyuncularından biridir.

Faşist şef Erdoğan, Filistin direnişi üzerinden berbat bir demagoji ve riyakarlıkla siyaset yürütüyor. Siyonist İsrail'in Lübnan'a savaşı saldırdığı bir zaman kesitinde BM Genel Kurulu'nda konuşan faşist şef, aynı tutumunu tekrarladi. Güya Filistin ve Lübnan halklarının yanındaymış gibi bir ton demagoji kustu. İsrail devletine atıp tuttu. Netanyahu ile Hitler benzetmesi ve denkleme kurdu. Emperyalist efendilerine, "Hitler insanlığın ittifakıyla durduruldu. Netanyahu'yu insanlığın ittifakıyla durduralım" çağrısı yaptı. BM gösterisinde siyasi demagojiyi bir üst boyuta taşıdı. BM Genel Kurulu'nun 1950 tarihli "Barış için birlik kararı"na atıf yaparak BM siyonist İsrail'i silah kullanarak durdurulmalı gibi demagojilerle bol bol gevş getirdi. Siyonist savaş makinasının işlemesi için gerekli olan tüm mallar, enerji, gıda vs. sağlayan, İsrail'e eko-

nomik ve askeri ilişkileri sürdüren politik islamcı faşist şef, Filistin dostu görünmek için tüm sahtelik maharetini sergiledi.

Bu takiye siyaseti Türkiye'deki politik islamcı hareketin karakteristik özelliğidir. Politik islamcılık bu takiye siyasetiyle muktedir konumunda bile mazlum rolü oynayabiliyor. Ortadoğu'da emperyalizmin jandarmalığını yapan faşist Türk burjuva devletiyile İsrail arasında en kapsamlı stratejik askeri anlaşmanın Refah Partisi döneminde yapıldığını biliyoruz. Refah Partisi içinden çıkıp gelen AKP başından beri politik islamcılığın bu ikiyüzlü siyonizm karşıtlığı popülist siyasetini tepe tepe kullandı. One minute popülizm gösterisiyle bir dönem bölge halklarına kendini pazarlayan faşist şef Erdoğan, bugün de aynı halk dalkavuşu siyasetini güdüyor. Ne var ki, bu siyaset siyonist İsrail'in Filistin, Lübnan ve bölge halklarına karşı sürdürdüğü soykırımcı savaş tarafından boşa çıkarılıyor. Savaş bir turnusol işlevi görüyor. Politik islamcıların maskesini düşürüyor. Faşist saray rejiminin Filistin dostluğu laftadır, sahtedir. Direniş eksenli olarak saflaşan devletlerin pratikleri de politik islamcı saray rejiminin bu sahteliğini ve ikiyüzlü siyasetini iskartaya çıkarıyor.

Filistin ve Lübnan halkları siyonist savaş makinasının katliamlarıyla yok ediliyor. Filistin ve Lübnan halkları siyonist sömürgeci terör devleti İsrail'e karşı haklı, meşru bir direniş mücadelesi yürütüyor. Siyonist İsrail tam da Aksa Tufanı hamlesinin yıl dönümünde, savaş saldırganlığını boyutlandırarak savaşı yenilmediğini, psikolojik üstünlüğü göstermek istiyor. 7 Ekim Aksa Tufanı hamlesinin yıl dönümü yaklaşırken şimdi tüm dünya halkları Lübnan savaşıyla sınanmaktadır. Emperyalizmin bölgedeki jandarması rolünü üstlenen siyonist terör devleti bu bölgeden sökülüp atılmadıkça tüm bölge halkları siyonist terörün hedefi olmaya devam edecektir.

Emekçi sol hareketimizin önünde güçlü bir antisyonist, antiemperyalist savaş karşıtı eylemler dizisi örgütlemek, sokakları, meydanları büyük gösteri, yürüyüş ve protesto eylemleriyle doldurmak görevi duruyor. Siyonist terör devletine karşı halkların dayanışmasını yükseltelim. "Soykırımcı İsrail'i durdur", "Filistin ve Lübnan halklarının yanında direniş saflarına", "Emperyalizm ve siyonizm Ortadoğu'dan defol", "Yaşasın Filistin direnişimiz", "Emperyalizm ve siyonizm yenilecek Filistin kazanacak", "Yaşasın demokratik Ortadoğu federasyonu" şiarlarıyla 7 Ekim'e yürüelim.

Romanların kaldığı baraka ve çadırlar yıkıldı

Edremit'in Altınoluk Mahallesi'nde Romanların kaldığı baraka ve çadırlar, CHP'li belediye tarafından yıkıldı. 8 yıldır kaldıkları baraka ve çadırları yıkılan Romanlara, kalacak yer de gösterilmedi.

► **BALIKESİR** - Balıkesir'in Edremit ilçesi Altınoluk Mahallesi'nde oturan Romanların kaldıkları baraka ve çadırlar yıkıldı. 16 ailenin yaklaşık 8 yıldır barındığı, baraka ve çadırları boşaltmaları için tebligat gönderilerek, 10 gün içinde boşaltmalarını isteyen CHP'li Edremit Belediyesi, Romanlara barınacakları bir alan gösterilmedi.

Seçim öncesinde Romanlara, Doğan Köyü yolunda konteyner ev vereceğini söyleyen CHP'li Edremit Belediye Başkanı Mehmet Ertaş, sözünü tutmadı.

Çöp toplayarak geçimini sağlayan Romanlar, "Okullar açıldı, çocuklarımız okula gidemiyor. Yerde yatıyoruz. Günlerdir çocuklarımız aç. Bir çocuğumuz var kalbi delik, hastaneden geldi. Engelli çocuklarımız var" diyerek, belediye tarafından sokağa atılmalarına tepki gösterdi.

Baraka ve çadırlarının yıkılmasına tepki gösteren 4 Roman, ters kelepçe işkencesiyle gözaltına alındı.

'4 YAŞINDAKİ ÇOCUĞUMU EVİM YOK DİYE DEVLET ELİMDEN ALDI'

Edremit Demokrasi Platformu, baraka ve çadırları yıkılan Romanlara dayanışma ziyaretinde bulundu. Burada söz alan bir Roman kadın, "Yıllardır burada ikamet ediyoruz. Bize belediye başkanlarımız, kaymakamlarımız, valilerimiz söz veriyor. 'Oyunuzu verin, biz size yer yapacağız, ev yapacağız' diye vaat ediyor. Ama onlar sözünü tutmuyor. Benim beş çocuğum var, en küçük çocuğum dört yaşında. Devlet, evim yok diye koruma altına alındı. Bütün gördüğümüz Roman vatandaşlar, herkes ailemdir. Bizi sokakta bıraktılar. Ben öyle belediye başkanına başkan demiyorum" diyerek, CHP'li başkana tepki gösterdi.

'ÇOCUKLARIMIZ PERİŞAN İŞ, BARINMA İMKANI VERİN'

Romanlardan Güner Karaca ise yıkılan yerleri göstererek, "Bakın her yer viran halde, yıkılmış, sözler yerine getirilmedi. Bizim kimsemiz yok, bizi dışlamasınlar" dedi. Günlerdir çoluk çocuk perişan olduklarını vurgulayan Güner, "Gençlerimiz evi yok, işsiz, çocuklarımız perişan, bir iş imkanı, barınma hakkı vermediler. Hırsızlık olayı neden oluyor, işleri yok barınacak yeri yok. Çoluğuna çocuğuna ekmek getirmek için hırsızlık yapıyor" ifadelerini kullandı.

'BU YERLEŞİM ALANI KANUNLARA AYKIRIYSA NEDEN BAŞTA KABUL ETTİNİZ'

Romanların ardından Turan Cengiz, Edremit Demokrasi Platformu adına açıklama yaptı. Anayasa maddelerini ve Evrensel Bildirgeden maddeler sıralayan Cengiz, "Dünya devletlerinin Türkiye dahil kabul ettiği bu insani maddeler şöyle dursun bu insanların yaşadığı sefalet bakalım. Bu çağda insanları aç susuz, çocukları eğitimden mahrum bırakmak hangi zihniyete hizmet ediyor. Bu insanların barınacakları başlarına yıkıp sokakta bırakmak hangi kanunda, hangi dinde var?" diye sordu.

Romanları toplum dışı bırakarak ikinci sınıf insan muamelesi yapılmasının

ırkçılık anlamına geldiğini vurgulayan Cengiz, "Bu yerleşim alanı kanunlara göre uygun değilse neden başta kabul ettiniz? Neden başka yer göstermediniz? Hadi kabul ettiniz bu insanları, başlarını sokacak bir yer temin etmeden vahşice çoluk çocuk, yaşlı demeden gözlerinin önünde evlerini başlarına yıkmak, onları sokakta bırakmak ne demek oluyor?" diyerek yaşananlardan CHP'li belediyenin sorumlu olduğuna dikkat çekti. Mağdur edilen Romanların yanında olduklarını söyleyen Cengiz, kalıcı düzenleme yapılmaması durumunda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine kadar gerekli yerlere başvuracaklarını kaydetti. Cengiz açıklamayı, "Yaşasın halkların eşit, özgür birliği" diyerek bitirdi.

'Figen Yüksekdağ ve Kobanê tutsaklarına özgürlük'

► **HABER MERKEZİ** - Avrupa Sosyalist Kadınlar Birliği (SKB), ZORA ve Tutsakların Sesi Platformu'nun (TSP), "Figen Yüksekdağ ve Kobanê tutsaklarına özgürlük" şiarıyla başlattığı kampanya, Fransa'nın başkenti Paris ve İngiltere'nin başkenti Londra'da devam etti.

13-15 Eylül tarihlerinde Paris'te gerçekleşen Humanite Festivaline kampanyayı taşıyan SKB'liler alanda stant açtı ve bildiri dağıttı.

SKB ve Young Struggle üyeleri Chatelet Meydanında da stant açtı. Figen Yüksekdağ ve Kobanê tutsaklarının fotoğraflarının yer aldığı stantta, Kürtçe şarkılar eşliğinde broşürler dağıtıldı, imza toplandı.

Londra'da da Woodgreen Kütüphanesi önünde eylem yapıldı.

Kampanya broşürlerinin dağıtıldığı eylemde, Türk devletinin Figen Yüksekdağ ve diğer Kobanê dava tutsaklarından DAİŞ'in yenilgisinin intikamını almaya çalıştığı vurgulandı. "Figen Yüksekdağ ve diğer Kobanê dava tutsaklarına derhal özgürlük istiyoruz" çağrısı yapılan eylem, AVEG-KON'a bağlı GİK-DER, SKB, Young Struggle ve Türkiye İşçi Partisi (TİP) de katıldı.

Eylem "Politik tutsaklara özgürlük" sloganıyla sona erdi.

TKŞ-JKŞ'den Kobanê'de artan intiharlara karşı mücadele hamlesi

► **KOBANÊ** - Kobanê'de son dönemde çok sayıda intiharlar yaşanıyor. Kapitalist sistemin ölümden başka bir şey sunmadığını, çarenin örgütlü mücadelede olduğunu kaydeden Komünist Devrimci Hareket (TKŞ) ve Devrimci Komünist Kadınlar (JKŞ), intiharlara karşı mücadele hamlesi başlattı. "İntihar çözüm değil, çözüm örgütlü yaşamda" çalışmasının startını vermek üzere basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada, TKŞ ve JKŞ adına basın metnini okuyan Xanim İbrahim, Kobanê halkına "Devrimin bütün örgütlerinin kapıları sizlere açıktır. İntihar etmeyi düşünmeyin, devrime katılın. Devrim kurumlarına katılın, örgünlenin" çağrısında bulundu. Örgütlü olmanın, devrim kurumlarında yer almanın, devrimi güçlendirdiği gibi kişiyi de toplumu da güçlendireceğini söyleyen Xanim İbrahim, kadın ve erkeklerden içlerine kapanmalarını, örgütlere katılarak çözümü birlikte bulmalarını istedi.

Yaşanan sorunların kaynağının ka-

pitalist sistem olduğunu vurgulayan Xanim İbrahim, "Evde oturup beklemek devrimden, örgütten uzaklaştırır. Devrimin kapıları halkımıza açıktır. Gelin devrime katılın devrim kurumlarında örgütlenin. Devrim özgürlüktür. Devrim başını dik tutmaktır; sen de katıl ve özgürleş" çağrısı yaptı.

Açıklama "Jin, jıyan, azadî", "Bijî berxwedana Rojava", "Bijî şoreşa Rojava" sloganlarıyla sona erdi.

TKŞ-JKŞ üyeleri, çalışmalarını ev ziyaretleri ve toplantılarla devam ettiren, Kobanê sokaklarını afişlerle donattı. TKŞ-JKŞ, "İntihar çözüm değil, çözüm örgütlü yaşamda" çalışmasını panellerle sürdürüyor.

Siyonist işgal devletinin yeni hedefi Lübnan

Siyonist İsrail, Lübnan'a düzenlediği hava saldırılarıyla bir hafta içinde yaklaşık 600 insanı katletti. Yanıt olarak Hizbullah, İsrail'in askeri üslerini hedef aldı, İsraili yetkililer Lübnan'a saldırmaya devam edeceklerini açıkladı.

► **HABER MERKEZİ** - Filistin'e dönük soykırım saldırılarını 1 yıldır sürdürmesine rağmen yol alamayan siyonist İsrail devleti gözünü, Filistin direnişinin bölgedeki en büyük destekçilerinden Lübnan halkı ve direniş örgütlerine çevirdi. İsrail ordusu, Lübnan Hizbullah'ının "silahlarını sivillerin evlerinde sakladığını" iddia ederek, Lübnan'ın güneyi ve doğusundaki yerleşim bölgelerini hedef aldı. 23 Eylül'den bu yana süren kesintisiz bombardımanda, 50'si çocuk en az 569 kişi katledildi, 2 bine yakın kişi yaralandı.

Bombardıman nedeniyle Lübnan'ın güneyindeki okullarda eğitime ara verilirken, İsrail'in savaş uçakları bölgedeki sağlık merkezleri, ambulanslar ve sağlık emekçilerini de hedef aldı. Bombardıman altındaki bölgelerde yaşayan 500 bini aşkın insan evlerini terk etmek zorunda kaldı.

İSRAİL ORDUSU: BİN 500'DEN FAZLA NOKTAYI VURDUK

İsrail ordusu, iki günde 200 bölgede bin 500'den fazla noktayı vurduklarını, 2 binden fazla bomba kullandıklarını açıkladı. Savunma Bakanı Yoav Gallant, "Lübnan'daki saldırılarımızı yoğunlaştırıyoruz; bu eylemler dizisi hedeflerimize ulaşana, kuzeyde yaşayanları güvenli-

bir şekilde evlerine geri getirene kadar devam edecek" ifadelerini kullandı.

BEYRUT'A BİR HAFTADA 3 HAVA SALDIRISI

İsrail ordusu, bir hafta içinde üçüncü kez başkent Beyrut'a hava saldırısı düzenledi. F-35 savaş uçağıyla düzenlenen saldırıda Hizbullah komutanı İbrahim Kubeyisi ve 5 kişi daha yaşamını yitirdi.

İsrail'in 20 Eylül'de Beyrut'a düzenlediği saldırıda aralarında Hizbullah komutanı İbrahim Akil'in de bulunduğu 45 kişi yaşamını yitirdi. Bir başka saldırıda da Hizbullah komutanlarından Ali Karaki hedef alınmış, Hizbullah Karaki'nin öldürüldüğü haberini yalanlamıştı.

HİZBULLAH MOSSAD KARARGAHINI HEDEF ALDI

Lübnan Hizbullahı cevap olarak, İsrail'in işgal ettiği bölgelerde kurduğu pek çok askeri üssü hedef aldı. Tel Aviv'deki Mossad karargahına füze atıldı. Megiddo Askeri Havaalanı, Ramat David üssü, Amos üssü ve bir patlayıcı madde fabrikasının da roket fırlatılan hedefler arasında olduğu açıklandı.

Roketler nedeniyle pek çok noktada saldırı alarmları çaldı. Lübnan'dan İsrail'e yaklaşık 400 roket atıldığı açıklandı. Roketlerin bir kısmı Demir Kubbe tarafın-

dan engellenirken, İsrail'in kuzeyinde bazı noktalarda açık alanlara roketler düştüğü bildirildi. İsrail, Hizbullah'ın saldırıları nedeniyle 30 Eylül'e kadar olağanüstü hal ilan etti.

FHKC: BU SUÇ AMERİKAN DESTEĞİYLE KÖRÜKLENMİŞTİR

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) yaptığı açıklamada, saldırıların ABD başta olmak üzere emperyalistlerin mutlak desteği ve Arap devletlerinin ihanetiyle körüklendiğini vurguladı. Lübnan ve Filistin halklarının meşru bir varlık savaşı verdiğine dikkat çekilen açıklamada, "Lübnan'daki direniş kendini işgalin askeri üsleri ve güçlerini hedef almakla sınırlarken, Lübnan'daki sivilleri, evleri, tesisleri hedef alan katliamlarla karşılaşmıştır" denildi. Açıklamada, Arap halklarına saldırılara karşı ayağa kalkma çağrısı yapıldı.

NASRALLAH: BÜYÜK BİR KARŞILIK VERECEĞİZ

İşgalci İsrail'in Hizbullah'ın çağrı cihazları ve telsizlerine yönelik siber saldırısında yaşamını yitirenlerin sayısı 37'ye yükseldi. İsrail'in 5 bin kişiyi öldürmeyi hedeflediğini belirten Hizbullah lideri Hasan Nasrallah, "Netanyahu ve Gallant'a, düşman ordusuna diyorum ki, siz asla kuzeydeki halkınızı geriye döndüreme-

ESP: Filistin ve Lübnan halklarının yanındayız

► **ANKARA** - Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Merkez Yürütme Kurulu (MYK), işgalci siyonist İsrail'in Lübnan ve Filistin halkına yönelik saldırılarına karşı açıklama yaptı. İsrail'in Lübnan'a dönük saldırılarının sebebinin Gazze'deki sıkışmışlığını dağıtmak olduğu belirtilen açıklamada, İsrail, siyonist terör devleti olarak tanımlandı, emperyalizmin en ileri karakolu olduğu belirtildi.

İsrail Ortadoğu topraklarından defedilmediği sürece, kimsenin rahat uyku uyuyamayacağı belirtilen açıklamada, "Her enternasyonalist sosyalist bölge halklarına borcunun gereği, bunun için verilecek mücadelede seferber olmalıdır. Tarihsel sorumluluğumuzun farkında, Filistin ve Lübnan halklarının katliamcı, siyonist terör devletine karşı kurtuluş mücadelesinin yanındayız. Türkiyeli işçi ve emekçiler, ezilen halklarımız ve tüm devrimci, demokrat kamuoyuna, işgal devletine, yerli ve yabancı işbirlikçilerine karşı mücadeleyi büyütme ve ortaklaştırma çağrısı yapıyoruz" denildi.

yeceksiniz. Kuzeyi bir daha asla işgal edemeyeceksiniz" dedi. Büyük bir darbe aldıklarını söyleyen Nasrallah, İsrail'e çok büyük bir karşılık vereceklerini kaydetti.

İsrail Filistin'e dönük soykırım saldırılarını sürdürüyor

► **HABER MERKEZİ** - İsrail'in Gazze Şeridi'ndeki farklı bölgelere düzenlediği soykırım saldırıları sonucu katledilenlerin sayısı 41 bin 495'e, yaralıların sayısı ise 96 bin 6'ya ulaştı.

Gazze'de hastaneler, İsrail'in öldürdüğü 88 Filistinlinin cenazesinin, hiçbir kimlik bilgisi olmadan, insanlık onuruna aykırı bir şekilde kendilerine teslim edilmek istendiğini açıkladı ve kimlik bilgileri verilene kadar cenazelere dair tüm işlemlerin durdurulduğunu belirtti.

BATI ŞERİA'DA BASKINLAR SÜRÜYOR

İsrail ordusu, işgal altındaki Batı Şeria'nın pek çok noktasına da baskın düzenledi. Nablus, Cenin, Ramallah, Tubas, El-Halil'de düzenlenen baskınlarda Filistinlilerin evleri yıkıldı, eşyaları yağmalandı ve çok sayıda Filistinli gözaltına alındı. El-Halil'de Filistinli bir genç katledildi. Cenin'de hastaneler kuşatma altına alındı. Pek çok noktada İsrail askerleri ve Filistinliler arasında çatışmalar çıktı.

Tubas kentine bağlı Tammun'da Filistin Ulusal Yönetimine bağlı güçler, direniş savaşçılarının silahlarına el koydu ve siyonist işgal askerleri için kurulan patlayıcı düzenekleri etkisiz hale getirdi.

RAMALLAH'TA EL CEZİRE BÜROSUNA BASKIN

Ramallah'ta El Cezire televizyonunun bürosu basıldı, ofisteki belge ve ekipmanlara el konuldu. İsrail askerleri tarafından katledilen El Cezire muhabiri Şirin Ebu

Akile'nin fotoğrafı yırtıldı. Ofisin askeri emirle 45 gün kapatılacağı belirtildi.

BM: İSRAİL İŞGAL ETTİĞİ TOPRAKLARDAN ÇEKİLMELİ

BM Genel Kurulu, İsrail'in "işgal altındaki Filistin topraklarındaki yasa dışı varlığına" 12 ay içinde son vermesini talep eden bir kararı kabul etti. Karar tasarısı 124 lehte oy alırken, 43 ülke çekimser kaldı, İsrail ve ABD'nin de aralarında bulunduğu 14 ülke hayır oyu kullandı.

Faşist Türk devleti, Kürdistan'da sömürge politikası doğrultusunda uyuşturucu tacirlerini ve kadın bedenini pazarlayanları besliyor. Hakkari'de AKP'li-ler ve korucular eliyle oluşturulan çeteyi ifşa eden Jinnews muhabiri Rabia Önver'in evi, Sansür Yasası kapsamında "yanıltıcı bilgiyi alenen yaymak" iddiasıyla basıldı. Çeteyi korumak için yapılan saldırıda Rabia evde olmadığı için gözaltına alınamadı.

Uyuşturucu ve 'fuhuş' çetesini ifşa eden gazetecinin evi basıldı

► **HABER MERKEZİ** - Türkiye'de emekçi halkın yaşadığı mahallelerde uyuşturucu yayılıp kullanma yaşı 10'a kadar düşerken, polis desteğiyle büyüyen çeteler emekçi mahallelerde terör estiriyor. Kürdistan'da ise uyuşturucunun yanı sıra kadınlar ve kız çocukları seks işçiliğine zorlanıyor. Faşist Türk burjuva devletinin sömürge politikası doğrultusunda korucular, polis, asker, AKP, MHP eliyle uygulanan bu saldırıyı açığa çıkaran gazeteciler ise gözaltı, tutuklama saldırısıyla yıldırılmaya çalışılıyor.

Jinnews muhabiri Rabia Önver, Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde babası korucu, ağabeyi astsubay olan Ayşegül Akdoğan'ın, çocukları ve kadınları seks işçiliğine, uyuşturucu kullanımına zorladığı haberini yaptı. "Colemêrg'de özel savaş" başlığıyla üç gün yayınlanan haberde, Akdoğan'ın şiddetine maruz kalan P.K. ve annesi N.K. ile görüşen Önver, Ayşegül Akdoğan'ın sadece P.K.'yi değil Hakkari'de 15-21 yaş arasındaki çok sayıda genç kadın ve çocuğu fuhuş ve uyuşturucu kullanımına zorladığını açığa çıkardı. Önver'in haberinde Ayşegül Akdoğan'ın, genç kadın ve çocukları özellikle polis ve askerlerle birlikte olmaya zorladığı bilgisine yer verdi.

ÇETE SAVCI VE POLİS TARAFINDAN KORUNUYOR

25 kişiden oluşan çetede AKP'li yöneticilerin çocukları ve akrabaları bulunurken, çete savcı ve polis tarafından korunuyor.

Önver'in haberinde, polisin anne N.K.'yi 6 kez arayarak şikayeti geri çekmesi konusunda baskı yaptığı ve Hakkari Cumhuriyet Savcısı Furkan Akbulut'un da annesi, "Bu aile benim için çok önemli, eğer rahat durmazsan seni cezaevine koyarım" sözleriyle tehdit ettiği bilgisine de yer veriliyor.

ÖNVER'İN EVİ BASILDI

Rabia Önver'in evi, hazırladığı dosya haberin sonuncusunun yayınlandığı 20 Eylül

akşamı basıldı. Önver evde olmadığı için gözaltına alınamadı. Sansür Yasası kapsamında "yanıltıcı bilgiyi alenen yaymak" iddiasıyla hakkında gözaltı kararı verilen Önver'in evinin, Hakkari Yüksekova'daki çetenin suçlarını ortaya çıkardığı için basıldığı da itiraf edilmiş oldu.

'ÖZEL SAVAŞINIZI HABERLERİMİZLE DEŞİFRE ETMEYE DEVAM EDECEĞİZ'

Dicle Fırat Gazeteciler Derneği (DFGD), Önver'in evinin basılmasına tepki gösterdi. Rabia Önver'in Hakkari'de neredeyse herkesin bildiği ama konuşmaktan çekindiği bir gerçeği kanıtlarıyla ortaya çıkardığı vurgulanan açıklamada, "Kürt gençlerini fuhuşa ve uyuşturucuya yönlendiren karanlık güçler, Rabia'nın haberinde olduğu gibi herkes tarafından biliniyor. Asıl Rabia değil Kürt gençlerini fuhuş ve uyuşturucuya sürükleyenler gözaltına alınıp yargılanmalıdır. Gözaltılarla, baskınlarla hakikati gizleyemezsiniz" denildi. Rabia Önver'in yalnız olmadığı vurgulanan açıklamada, "Özel savaşınızı haberlerimizle deşifre etmeye devam edeceğiz" denildi.

Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği (MKG) de kadın gazetecilerin hakikat arayışı mücadelesini her türlü baskıya rağmen sürdüreceğini vurguladı.

DİSK Basın-İş de Önver'in evinin basılmasına tepki gösterdi.

ÖNVER: HAKİKATİN İZİNDE GERÇEKLERİ AÇIĞA ÇIKARMAYA DEVAM EDECEĞİZ

Gözaltı kararının ardından 24 Eylül günü avukatlarıyla birlikte Hakkari Adliyesi'ne giden Önver, ifade vermek istedi. Ancak soruşturmayı yürüten savcı, Önver'in ifadesinin alınmayacağını söyledi. Avukat Azad Özer, Önver hakkında gözaltı kararı veren savcının ifade alma işlemi yapmayacağını söylediğini, yakalama ya da gözaltı işlemi

de yapılmayacağını söylediğini açıkladı.

Gazeteci Rabia Önver, dayanışma gösteren gazetecilere teşekkür etti. Soruşturmanın gazetecilik faaliyetini hedef aldığına dikkat çeken Önver, "Sonucu ne olursa olsun yaptığımız mesleki faaliyetleri savunmaya, alanlarda haber yapmaya, hakikatin izinde gerçekleri açığa çıkarmaya devam edeceğiz" dedi.

Rabia'nın evinin basılmasının ardından MKG ve DFG, Van'da eylem yaptı. Kadın örgütleri ve Demokratik Bölgeler Partisi Eş Genel Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar'ın da katıldığı eylemde, Önver'in, devletin Kürdistan'da yürüttüğü özel savaş poli-

tikalarını, fuhuş ve uyuşturucu çetelerini teşhir eden bir haber yaptığı için hedef alındığı vurgulandı. Açıklamada, Önver hakkında çıkarılan yakalama kararının, genç kadın ve çocukları uyuşturucu ve seks işçiliğine zorlayan çetelerin yaygınlaşmasını sağlayan güçlerin kim olduğunu bir kez daha gözler önüne serdiğine dikkat çekildi. Gazetecilerin en temel görevinin haber yapmak, halka gerçekleri ulaştırmak olduğu kaydedilen açıklamada, "Biz özgür basın emekçileri olarak, halka doğru ve gerçek bilgiyi ulaştırma amacımızı; gözaltı, tutuklama ve baskı tehditlerine rağmen sürdürmeye kararlıyız" denildi.

Faşistlerin kürtaj karşıtı yürüyüşü engellendi

KÖLN - Almanya'nın Köln kentinde genç kadınlar, LGBTİ+'lar ve gençler, faşist ve gerici güçlerin "Yaşam Yürüyüşü" adı altında gerçekleştirmek istediği kürtaj karşıtı yürüyüşü engelledi.

Kürtaj karşıtlarının yürüyüşünü engelleyen, çok sayıda örgütün bir araya geldiği "Pro Choice" ittifakının eylemine binlerce kişi katıldı. Kürtaj hakkının savunulduğu eylemde, ırkçı, faşist, sağcı görüşler ve kadın düşmanı politikalara Köln'de izin verilmeyeceği vurgulandı.

Eylemde, "Jin, jıyan, azadî", "Benim bedenim benim seçimim" sloganları atıldı.

ALMANYA SKB: GÜVENLİ KÜRTAJ HAKTIR YASAKLANAMAZ

Almanya Sosyalist Kadınlar Birliği (SKB), güvenli kürtaj hakkına ilişkin açıklama yaptı. Dünyada 753 milyon kadının kısıtlayıcı kürtaj yasalarının boyunduruğu altında yaşadığına işaret edilen açıklamada, yılda 39 bin kadının güvenli ve hijyenik olmayan koşullarda kürtaj yaptırdığı için yaşamını yitirdiği hatırlatıldı. Güvenli kürtaj hakkının engellenmesinin kadın cinayetinin bir

biçimi olduğu vurgulanan açıklamada, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da da kürtaj yasal olmasına rağmen fiilen yasaklandığı ve kürtaja erişimin zorlaştığı kaydedildi.

SKB açıklamasında, "Büyük mücadeleler sonucu kazanılan haklar bugün kadın düşmanı iktidarlara karşı sokağı kuşanan kadınların önünü açıyor. Bizler biliyoruz ki; kürtaj hakkının yasaklanması ancak ve ancak kadınların birleşik mücadelesi örülerek bertaraf edilecektir. Erkek egemen kapitalist sistemin kadın bedeni üzerinden nüfus planlaması yapmasına müsaade etmeyeceğiz. Çocuk isteyip istemediğimize, ne zaman ve kaç çocuk doğuracağımıza, kürtaj olup olmayacağına biz karar vereceğiz" ifadelerine yer verildi.

İmamların vaazı: Beşikten mezara kadar işçilik

OVP'dan işçi sınıfı ve ezilenlerin payına; politik islamcı rejimin sözcüsü imamlar tarafından önce çocuk yaşta köleliğe çağrı yapılarak ucuz emek gücü olarak kullanılmak, ardından da sermayenin işi bitince aynı imam tarafından cenazesi kaldırılmak düşüyor.

Senem Pektaş

Bir hafta önce, Antalya Müftülüğü'ne bağlı camilerde, çocukların MESEM'lere yönlendirilmesi için vakit namazlarından ve cuma namazından önce vaazlarda çağrı yapılacağı duyuruldu. Antalya Müftüsü Fethi Nazif Yalçinkaya, cuma günleri Antalya merkezde 1,5 milyon kişinin namaz için camilere gittiğini söylüyor, bu vaazlar ise bu kadar sayıda aileye çağrı anlamına geliyor. Saray rejiminin sermaye oligarşisi adına uyguladığı Orta Vadeli Plan dahilinde devlet destekli çocuk işçiliğinden Antalya'daki sermayedarların da payını alması isteniyor.

Akdeniz Sanayi Sitesi Kooperatifi Başkanı Mehmet Öztürk'ün kent müftüsü Fethi Nazif Yalçinkaya'ya yaptığı "rica" ile başlayan çocuk işçilik vaazları, yalnızca bir duyuru yapmanın ötesinde, MESEM'ler ve çocuk işçilik yoluyla sermayenin yaratmak istediği ideolojik dönüşümü de gösteriyor. Bir buçuk milyon aileye, 7/24 sömürü sisteminin 5 vakit propagandası yapılıyor. Din-devlet-sermaye üçgeninde hedeflenen iktisadi ve ideolojik dönüşüm Antalya örneğinde buluşuyor.

Hali hazırda kapitalizme içkin olan çocuk işçiliğini devlet politikaları eliyle meşrulaştırmak için MEB, Mesleki Eğitim Politika Belgesi'ni geçtiğimiz haftalarda açıkladı. Bu yeni belge ile birlikte, mesleki eğitim stajlarının başladığı sene ve Anadolu Meslek ve Anadolu Teknik programları ile ilerleyen mesleki eğitim, MESEM'lerin açılması ve yaygınlaştırılması ile yeni bir yörüngeye girerek Türkiye ve Kürdistan'da çocuk işçiliğinin ele alınışını değiştiriyor. MESEM'ler ile birlikte çocuk işçilik, toplumun gönüllü rızası dahilinde kabullenilmiş, benimsenmiş bir kaide haline getirilmek isteniyor. Ayrıca, çocuk işçiliğinin karakterindeki bu değişim ile geleceğin -ve de bugünün- işçi sınıfının karakteri de şekillendirilmek isteniyor. İktidarın mesleki eğitim politikasında sıkça dillendirilen "Yaşam boyu öğrenme" kavramı burada devreye giriyor. Rejim, doğumundan ölümüne patrona artı değer sömürüsü sunmak dışında hiçbir faaliyeti olmayan, sürekli çalışmak dışında zaman tasarrufundan yoksun bir işçi sınıfı yaratmak istiyor. "Yaşam boyu öğrenmek", beşikten mezara işçilik anlamına geliyor. Özetle OVP'dan işçi sınıfı ve ezilenlerin payına; politik islamcı rejimin sözcüsü imamlar tarafından önce çocuk yaşta köleliğe çağrı yapılarak ucuz emek gücü

olarak kullanılmak, ardından da sermayenin işi bitince aynı imam tarafından cenazesi kaldırılmak düşüyor. "Yaşam boyu öğrenme" madalyonunun bir yanını Alkop Meslek Lisesi'nde MESEM kapsamında çalıştırılırken katledilen 14 yaşındaki Arda Tonbul, diğer yanını geçtiğimiz günlerde Adana Fek'e'de çalıştığı inşaatçı düşerek hayatını iş cinayetinde kaybeden 65 yaşındaki Hakkı Duru oluşturuyor.

Çocuk işçilik elbette yeni değil. Şu an MESEM'ler yoluyla ortaya serilen bir sömürü biçimi olsa da, aslında sanayi devriminin ilk anlarında ve öncesinde de oldukça yoğun bir çocuk emeği sömürüsü vardı.

Varlık sebebi olan bitmek bilmez kar hırsı olan kapitalist düzen sürdürdüğü müddetçe, iş gücü sömürüsü kayıt dışı ya da kayıtlı biçimlerde devam edecektir. Bugün ise saray rejiminin Mehmet Şimşek eliyle giriştiği sermayeyi kalkındırma politikasıyla çocuk işçilerin sayısı artırılıyor. Sermayenin devleti eliyle meşrulaştırılıyor. Her yoldan propagandası yapılıyor. Bu meşrulaştırma örneğini yine Antalya'daki çocuk işçilik hamlesinde bulabiliriz. Daha öncesinde "çocuk işçi" görselleri arandığında ağır sömürüyü ve ihlalleri vurgulayan fotoğraflar karşımıza çıkarken, Antalya'da müftü çocuk işçiler ile göğsünü kabartarak aynı karede poz veriyor. Çocukların yaşları da vurgulanarak ne kadar memnun olduklarına dair pasajlar, burjuva medya eliyle diziliyor.

Bu çocuk işçiliği meşrulaştırma politikası kapsamında din yine kullanışlı bir araç olarak AKP'nin elinde. Politik islamcı rejimin son dönem mesleki eğitim belgelerinde açıkça görülüyor. Mesleki eğitimde yeni bir kavram olarak getirilen "fütüvvet" anlayışı ile ustasından başkasının sözüne inanmayan, meslek öğrendiği için ustasına minnettar, dünya nimetlerinde gözü olmayan -yani karnını doyuracak paradan fazlasını patrone istemeyen-, başkaldırı ruhu elinden alınmış, uysallaştırılmış bir genç işçi kuşağı yine din eliyle yaratılmak isteniyor. Çalıştığı kölece koşulları benimseyen, kendine ve sınıfına yabancılaşmış, hak ve hak arayışı kavramları hafızasından silinmiş bir genç işçi kuşağı yetiştirme yoluna giriliyor. Sermaye ve onun iktidarı, çocuk işçilik yoluyla çocukların ve ailelerinin yoksulluk ve geleceksizlikten kurtarıldığı, manevi bir yön kazandığı propagandasını yapıyor.

İmamların çocuk köleliğine çağrı yapan taraf olması yine rejimin karakteriyle uyuyor. İşçi sınıfına dönük bu sindirme saldırısında politik islamcı rejim tarafından

kullanılan dinin rolünü geçtiğimiz haftalarda Tek Gıda-İşe üye oldukları gerekçesiyle işten çıkartılan ve iki ay aşkın bir süredir direnişte olan Polonez işçilerinin direnişine yönelik saldırıda da görmüştük. Polisin fabrika önündeki eylem alanlarını kapatması sonrası Çatalca Kaymakamlığı önünde eyleme başlayan işçilere Çatalca Müftüsü Ahmet Mehmetlioğlu saldırmıştı. Urfa'daki Özak Tekstil'de direnen işçilerin camiye girişi müftü tarafından yasaklanmıştı. Sermayesi, devleti, polisi, jandarması, müftüsü, imamı dört bir koldan kapitalist sömürü düzeni için çabalyor.

Çocukları MESEM'ler ve şimdi de mesleki ortaokullar yoluyla 10-12 yaşından itibaren köleleştiriyor ki on yıl sonra karşısına direnişle çıkacak işçiler olmasın. Fütüvvet anlayışından tutalım "yaşam boyu öğrenme" programlarına kadar tamamı, sermayenin karşısına yeni Polonez direnişçileri çıkmaması içindir.

Meşrulaştırma çalışmasının alanları, biçimleri ve araçları da sermaye politikaları ile göbekten bağlı biçimde genişletiliyor. Mevcut olanlar ise her geçen gün derinleştiriliyor. Ailelerin ve çocukların mesleki eğitim ile mesafelerini ortadan kaldırma amacıyla başlatılan Zanaat Atölyeleri, ortaokul 7. sınıftan itibaren öğrencilerin katılımı ile bu yaz tatilinde başlatıldı. MEB tarafından yapılan açıklamada, "İş hayatına uyumlarının kolaylaştırılması ile yaşam boyu öğrenme felsefesinin aktarılması" amacı şeklinde konuldu. Zanaat Atölyeleri pilot programının yaz dönemi sonunda bitişi ile meslek liseleri bünyesinde mesleki ortaokullar açılmaya başlandı. Ortaokulda meslek eğitimi projesinin en önemli amacı, ailelerin çocuklarını mesleki eğitime yönlendirmeye dönük çekinmelerini tersine çevirmek ve aileleri mesleki eğitimin sözde avantajları ile erkenden tanıştırmak. Ortaokuldan itibaren mesleki

eğitim ile hem çocuk hem de aile çocuk işçiliğe ikna edilmek isteniyor. Rehberlik servislerine ailelerin mesleki eğitime ikna edilmesi için teşvik çalışmaları yapılması talimatı verilmesi, ailelere dönük animasyonlu mesleki eğitim tanıtım videoları hazırlanması, ortaokul öğretmenlerine çocuklarını mesleki eğitime yönlendirmeleri için ailelerle görüşmeler yapmalarının önerilmesi de bu amaca hizmet ediyor.

Sermayenin bu hamleleri çocuk işçiliğe karşı mücadeleyi daha geniş halk kitlelerine ulaştırarak yürütmemiz gerektiğine işaret ediyor. Çocuk işçiliğe karşı mücadele yalnızca gelişen MESEM sisteminde öğrenciyi ulaştırarak değil, aynı zamanda ailesine de ulaştırarak çift taraflı yürütülmelidir. Mesleki eğitime yönlendirilen, payına işçi olmak düşen çocukların emekçi yoksul ailelerin çocukları olduğu görülmeli. Aileler, hem eğitimin niteliksizliğinden gelişen mezun işsizliğini hem de kendi hanelerinde artan yoksullaşmayı derinden yaşıyor. Eve bir kişinin daha ekmek getirmesi için çocuk işçiliğine ikna edilen ailelere mesleki eğitim merkezlerinde çocukların maruz kaldığı sömürü açıklıkla teşhir edilmeli, katledilen çocuklar gerçekliği özellikle vurgulanmalıdır. Yoksulluk içindeki aile gerçekliği mesleki eğitimin pek çok aile için fazladan gelir olduğu gözden kaçmamalı, bu nedenle bu çalışmanın ikna ayağının kolay olmayacağı da baştan kabul edilmeli, çalışmanın dili ve talepleri özgün olarak oluşturulmalıdır.

Bütün bunların yanı sıra, derinleşen yoksulluk krizi, MESEM'ler, mesleki lise ve ortaokullara yönelimi artıracaktır. Bu gerçeğe yola çıkacak olursak, sermayenin sömürüsü altındaki işçileştirilen çocukların örgütlenmesi, sınıf bilinci kazandırılması, sermaye düzenine başkaldırarak onu yıkacak büyük bir güce dönüştürülmesi daha önemli bir yerde duruyor.

'Sen değilsen kim, şimdi değilse ne zaman? Haydi sen de katıl'

Kampanya çalışmasının öncelikle bizi örgütlemesi gerekmektedir. Başarılarımıza yaslanıp kolektife mal ederek başarıları kitleleştirilmelidir. Kitle seferberliği, özgür kitle ve propaganda kampanyamızın meşruluğu zemininde yeni örnekler pratikler açığa çıkaracaktır.

Seda Baykan

Bir dönemin en etkili sloganlarından biri olmuştur. Devrim mücadelesinin meşruluğu her kesimden kitleye sirayet etmiştir. Sınır tanımaz devrimcilik örnekleri birbirleriyle yarışmıştır. "En önde ben olmalıyım" fikriyatı cephelerde vücut bulmuştur. Birbirinin önüne atılıp kendini ortaya koyan pratikleri her birimiz dinledik, okuduk. Kısa bir süre öncesine ait olan bu pratik, tarihimizde bizlerde de verilidir.

Dönem farklılıkları, özgünlükleri, siyasal mücadelenin geriye çekilmesi gibi daha zorlu koşulları olabilir. Ancak devrimcilik yapmaktaki ısrarımız, devrimi gerçekleştireceğimize inancımız aynıdır. İnanç ve iradenin olduğu yerde hiçbir zorluk bizi yolumuzdan edemeyecektir. Motivasyonumuzu ezilenlerin onurlu mücadelesinden, sürecin açığa çıkarcılığı devrimci imkanlardan almamızdır.

Varlık hakkını sokakta kazanmış komünist iradenin kuruluşunun 30. yılı sadece bir yıl dönümünü ifade etmemektedir. 30 yıldır komünist bir silahlı örgütün bu topraklarda illegal mücadele koşullarında her türlü bedeli göğüsleyerek varlık hakkı kazanması, mücadele sürdürüyor olması, komünistlerin birliğinin, Birlik Devriminin bu topraklarda mayasının tutması çok önemli bir motivasyon kaynağımız olmalıdır.

Zor zamanların açığa çıkarttığı zorlu devrimcilik örnekleri, sürecin yarattığı yeni nitelikler, yeni kadro yapısı, bunların öne çıkarılması gerektiğini ve her bir deneyimin kolektife mal edilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Önümüzde iki aylık kitlelerle doğrudan temas edebileceğimiz, sosyalizm ve komünizm ütopyasını özgür bir propa-

ganda ve ajitasyonla yapıp kendimizi ve kitleleri örgütleyeceğimiz, kitle seferberliği ilan edeceğimiz, politik bir kampanya süreci mevcuttur.

Baştaki şiarı hatırlayıp gerçek bir katılımla, önce kendimizin katıldığı bir süreci örgütleyebiliriz.

Şikayetçi tarz ve sürekli olumsuzdan bakma halleriyle "yapamayız" fikrini düzenli olarak yardıma çağırılmayı bırakmalıyız. Şikayetlenen değil sorun çözen bir haletiruhiye bizi örgütleyecektir.

Bazen bir duruma dikkat çekmek için sadece eleştirmek ve olumsuzlamak ters motive etkisi yapmaya yetmeyebilir. Bazen doğrudan motive etmek için mücadele etmenin doğruluğunu, meşruluğunu göstermek, emek verip açığa çıkan küçük kazanım veya deneyimle, olumlayarak, çubuğu olumludan yana bükerek, genel eğilimin yönünü değiştirmek gerekir. Bazen izin vermek gerekir aşırı olumsuzlamalara. Hem yıllardır aşırı olumsuzlama yapıp bir şey kazandırmadığını düşünürsek, biraz da olumludan yana bükelim mücadelenin yönünü, bize kaybettirmeyecektir. O nedenle önümüzdeki politik kampanya sürecini tüm "olumsuz niyetleri" bir kenara bırakıp, güçlü bir motivasyonla, kitle seferberliği ilan edip örgütlemeliyiz.

Kampanya hazırlık aşamasında plan yaparken, var olan günümüz koşullarına göre mi bir politik çalışma belirleyeceğiz yoksa kolektifin kitleler üzerindeki etkisi ve potansiyelini hesaba katarak mı bir politik çalışma hattı belirleyeceğiz?

Kendi sınırlarımızdan memnun, memurvari ve tatminkar, yetinmecilik anlayışıyla uzlaşıp ona göre bir pratik mi planlayacağız, yoksa sınırlarımıza, konfor alanlarımıza saldırıp pratiğimizi terse çevirecek bir gerçeklikle mi hareket edeceğiz? Burada önümüze ko-

yacağımız hedefler ve planlar belirleyici olacaktır.

Örneğin; politik çalışma yürüttüğümüz kentte, sadece merkezi bir panel mi örgütlenme planımız var? Yoksa bu politik çalışmayı her ilçede, mahallede küçük çaplı toplantılar, paneller düzenleyip tarihimizi kolektifimizi anlatıp kitleleri kolektife davet ettikten sonra merkezde güçlü bir panel örgütlemek, güçlü bir kitle çalışması ve kolektifimizi kitlelere götürme, buluşturma çalışması olacaktır. Ancak sadece merkezi bir panelle yetinmek, kitlelere kolektifi götürmek, elbette dar düşünüşün pratiğidir. Elbette kitlelerden uzak bir politika yapıya tekabül eder. Ayrıca bu panele devrimci demokratik kitle örgütleri veya kitleleri, yani üstten 'bilinçli' ve ajite edilmiş kitleler katılmış olacaktır. Kuşkusuz onların da bizi bilmesi ve öğrenmesi önemlidir. Ancak kolektifi bekleyen kitleler açısından bu sınırlı planlarla hiçbir süreç örgütlenemez, kazanılamaz. Kendi sınırlarımızla da mücadele etmeliyiz.

Kampanya çalışmasının öncelikle bizi örgütlemesi gerekmektedir. Başarılarımıza yaslanıp kolektife mal ederek başarıları kitleleştirilmelidir. Kitle seferberliği, özgür kitle ve propaganda kampanyamızın meşruluğu zemininde yeni örnekler pratikler açığa çıkaracaktır.

Önümüzdeki dönem bakımından bizi içte enerji tüketmeye zorlayan, sonuçsuz, çözümsüz tartışmalar, patinaj yapan sorunlar, "yapamayız" ve aşırı şikayetlenme hallerine kulaklarımızı tıkayıp, enerjimizi, potansiyelimizi, motivasyonumuzu kampanyanın selameti açısından tüketmeliyiz. Gücümüze ve irademize inanmalıyız. Bir kurtarıcı beklemiyorsak eğer, kendimize, planımıza, politik çalışmamıza güvenerek süreci kotarmalıyız.

"Evet... biliyoruz..." diyebiliriz. Ancak bazen bilmek, yapmaya yetmeyebilir. O anlarda tetikleyici olmak gerekmektedir.

Sevgili Baran yoldaşın parolasıyla; "kararlı, kurallı, cesaretlil" şiarımızı yeniden hatırlayalım; "Sen değilsen kim, şimdi değilse ne zaman? Haydi, sen de katıl."

HBDH milislerinden Bursa ve Kocaeli'de eylem

► **HABER MERKEZİ** - Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) milisleri, Bursa ve Kocaeli'de eylemler yaptı.

Kocaeli'de HBDH Mehmet Hayri Durmuş milisleri, Çamçukur Mahallesinde bulunan ahşap bir turistik oteli ateşe verdi. Otel kullanılamaz hale geldi. Eylemin, Kürt halkına, gerillaya yönelik imha saldırıları, Kürt halk önderi Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit ve hapishanelerdeki tecrit ve saldırıları karşı yapıldığı açıklandı.

HBDH Ali Çiçek milisleri de Kemal Pir, Akif Yılmaz, Hayri Durmuş ve Ali Çiçek anısına Bursa İnegöl'de eylemler yaptı. Milisler, 10 Eylül günü MHP'li faşiste ait mobilya fabrikasını, 15 Eylül'de de Süleymaniye Organize Sanayi Bölgesindeki geri dönüşüm merkezini ateşe verdi.

Eyleme ilişkin yapılan açıklamada, "Amed zindan direnişinde ortaya çıkan devrimci irade ve fedailik çizgisi bugün çağın tekniğine karşı şehirde, dağlarda ve savaş tünellerinde işgalci ordu

karşısında kahramanca savaşan ve zafere yürüyen özgürlük gerillalarının her adımında yaşamaya devam ediyor. Gün, gerillayı her zamankinden daha çok sahiplenme, işgal ve tecridi kırma gündür" denildi.

As Plastik işçileri greve çıktı

Birliğimiz gücümüzdür

PINAR GAYIP - ETHA

► **İSTANBUL** - Hadımköy'deki As Plastik fabrikasında, toplu iş sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler ve üyesi oldukları Petrol-İş Sendikası grev kararı alınca patron, işyeri temsilcilerinin de aralarında bulunduğu 10 işçiyi işten attı. İşten atma saldırısına karşı 2 Eylül günü direnişe başlayan işçiler, yasal sürenin başladığı 19 Eylül'de fabrika önüne grev pankartı astı.

35'i mavi yakalı 180 işçinin çalıştığı fabrikada üretim tamamen durdu. Sabah erken saatlerde işçilere seslenen Petrol-İş Genel Başkanı Süleyman Akyüz, örgütlenme süreci ve patronun saldırılarına ilişkin bilgi verdi. Ardından "Bu işyerinde grev var" pankartı astı.

Grevin ilk gününde, DEM Parti İstanbul Milletvekili Çiçek Otlu, EMEP Genel Başkanı Seyit Aslan, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) Eşbaşkanı Müslüm Koyun, BDSP, DİP, Kaldıraç, Devrimci Parti, Limter-İş, Nakliyat-İş, Birleşik İşçi Hareketi işçileri yalnız bırakmadı.

GÜMÜŞTAŞ: DİRENİŞİNİZ DİRENİŞİMİZDİR

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) ve Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), "As Plastik işçisi yalnız değildir" pankartı ve "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganıyla grev alanına yürüdü. Direnişçi işçileri selamlayan ESP Eş Genel Başkanı Özlem Gümüştaş, "Siz sadece haklarınız için değil hepimizin insanca yaşam hakkı için direniyorsunuz. Polonez, Fernas, Akcanlar için de direniyorsunuz. Direnişiniz bizim de direnişimizdir. Birlikte direneceğiz, birlikte kazanacağız" dedi.

"Direne direne kazanacağız", "As Plastik işçisi direnişin simgesi", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganları atılan fabrikanın önünde işçiler, yoğun yağmura rağmen grev halayına durdu.

SENDİKAL MÜCADELE 2022 YILINDA BAŞLADI

Hadımköy'deki As Plastik'te Petrol-İş'in örgütlenme süreci 2022 yılında başladı. İşçileri bireysel sözleşme imzalamaya zorlayarak fabrikaya sendikanın girmesini engellemeye çalışan patrona karşı işçiler birlikte mücadele etme ve örgütlenme kararı aldı. İşçilerin üyesi olduğu Petrol-İş Sendikasının yetkisine patron itiraz etti. 30 Ocak 2023'te iş bırakarak patronun saldırılarına karşı üretimden gelen gücünü kullanan işçilerden 28'i işten atıldı. Ancak direniş sonucu kazanım elde edildi.

Patronla sendika arasında toplu sözleşme görüşmelerinin başladığı 17 Nisan'dan itibaren 5 toplantı yapıldı. Patron; dört ikramiye, bayram, erzak, ölüm, çocuk parası, enflasyon+yüzde 10 zam ve banka promosyonlarının işçilere ödenmesi taleplerini kabul etmedi ve son toplantıya katılmadı.

'EKSİ 5 DERECEDE DİRENDİK YILMADIK. ŞİMDİ DE YILMAYIZ'

Bu süreçte aralarında sendika temsilcilerinin de bulunduğu 10 işçi işten atılınca işçiler direniş başlattı. Patron direniş ve örgütlülüğü kırmak için Türkmen ve Afgan işçiler getirdi. Fakat direnişteki işçiler, göçmen işçilerle görüşerek grev kırıcılığı yapmalarını engelledi. Bu sırada fabrikada çalışan işçilere de baskı ve mobbing arttı. Bu sorunların yalnızca örgütlü mücadele ile çözüleceğine inanan işçiler de direnişte kararlılıklarını, "Daha önce -5 derecede, karda, soğukta grev yaptık, o zaman bile yılmadık, yine yılmayacağız" diye özetledi.

'PLASTİK DUMANINDA ÇALIŞIYORUZ'

Grevin 1. gününde direnen işçilerin yanındaydık. Hala fabrika çalışanı olduk-

ları için ricaları üzerine isimlerini yayınlamadığımız işçiler yaşadıklarını anlattı. Direniş başladıktan sonra fabrikada baskı ve mobbingin arttığını, sık sık haklarında tutanak tutulduğunu anlatan bir işçi, sürekli kimyasala maruz kaldıklarını, İSİG önlemlerinin alınmadığını söyledi: "Biz sürekli plastik dumanında çalışıyoruz ama havalandırma yok. Bir İSİG uzmanı var, haftada bir geliyor selam verip gidiyor. Zaten maaşını patrone alıyor, ona bağlı. Bakanlıktan denetime gelen yok."

Bir başka işçi ise ölümlü sonuçlanmasa da çok fazla iş kazası yaşandığını, işçilerin kendi imkanlarıyla hastaneye gittiğini anlattı.

'KAZANACAĞIZ BAŞKA YOLU YOK'

İşten çıkarılan öncü işçileri temsilcileri olarak kendilerinin seçtiğinin altını çizen işçiler, "Onların bizim için kendini bir adım önde göstermesi mi suç? Bizi birbirimize kırdırmak istedi (patron). Başaramaz. Arkadaşlarımız dışarıda direnirken bizi yanına çekmeye çalıştı. O zaman da söyledik; 'bizim yerimiz arkadaşlarımızın yanındır'. İşten atılan arkadaşlarımız geri alınana, fabrikaya sendika girene ve TİS yapılan kadar bu direniş sürecektir. Kazanacağız, başka yolu yok" diye vurguladı.

İşçilerle sohbetimiz halayın yeniden başlamasıyla sonlandı. Ardından öğle yemeği hazırlığı, çay demleme telaşı ve etrafı temizleme süreci başladı. "Burası bizim direniş alanımız. Kirletmeyelim,

çöpümüzü atmayalım" diyen bir işçi elinde fırçayla yerleri süpürürken, bir diğeri çöpleri topladı. Kendilerinden önce dayanışmaya gelenlere yemek ikramında bulunan, kendisi yemeden grupları dolaşarak 'yediler mi, doydular mı?' diye kontrol eden işçiler vardı. Elbette ki bu kolektif yaşam işçi direnişlerinin alışıldık rutini.

'KAZANIRSAK TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI KAZANACAK'

Son olarak işten çıkarılan sendika temsilcileriyle görüştük. Savaş Çakmak, 9 yıldır çalıştığı As Plastik'te sendikacı olduğu için Kod 49 ile işten atılarak tazminat hakkı gasp edildi. Patrona sendikayı tanıma ve TİS taleplerini kabul ederek imzalamaya çağırısı yapan Çakmak, "Türkiye işçi sınıfı adına burada bir kazanım elde edersek örnek teşkil edecek. Bu yaşanan sorunları sadece As Plastik değil tüm işçiler yaşıyor. Herkesi alanımıza desteğe çağırıyoruz" diye ekledi.

Ebubekir Taşkın, hiçbir gerekçe gösterilmeden, "seninle çalışmak istemiyorum" denilerek işten atıldığını aktarırken, Kenan İncekaş da "seni sevmiyoruz" denilerek, 29 Temmuz'da Kod 46 ile işten atıldığını söyledi. İncekaş, kamuoyuna dayanışma çağırısı yaptı.

GREVCİ İŞÇİLER FABRİKALARI DOLAŞTI, ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYE ÇAĞIRDI

İşçiler, grevin 5. gününde "Yaşasın sınıf mücadelesi", "Sendika haktır engellenemez", "İşçiler birleşin sendikaya güç verin", "Direne direne direnişten zafere" sloganlarıyla fabrikaları dolaştı.

Diğer fabrikalardaki işçilere seslenerek neden grevde olduklarını anlatan işçiler, "İnançlıyız, kararlıyız ve güçlüyüz. Gücümüz işçi sınıfından gelmektedir. Bu mücadele bütün işçi sınıfının mücadelesidir. Korkmayın; boynunuzu eğmeyin, As Plastik işçileri hepimizin yanında olacaktır" diyerek, grevleriyle dayanışma ve örgütlenme çağırısı yaptı.

Polonez işçileri iki ayı aşkındır sürdürdükleri direnişi bir süre Çatalca Kaymakamlığı önüne taşıdıktan sonra tekrar fabrika önüne döndü. Gece gündüz süren direnişe devlet tüm kurumlarıyla saldırıyor. Polis saldırısında ters kelepçe işkencesiyle gözaltına alınan, yaralanan işçiler oldu. Çatalca müftüsü de işçilere saldırdı. Devletin tüm kurumlarıyla patronun yanında yer aldığı Polonez'de direnen işçiler, dayanışmayı yükseltme çağrısı yaptı.

Polonez işçileri polisin işkencesine, müftünün saldırısına rağmen kararlıca direniyor

PATRON DİRENİŞİ GÖÇMEN İŞÇİLERLE KIRMAYA ÇALIŞIYOR

As Plastik direnişinde olduğu gibi Polonez'de de patron direnişi göçmen işçi çalıştırarak kırmaya çalışıyor. Yevmiyeli işçilerin taşıdığı araçları durduran direnişçi işçiler, patronun yasa dışı işçi çalıştırdığını kayıt altına aldırdı.

MÜFTÜ DİRENEN İŞÇİLERE SALDIRDI

Devlet ise bütün kurumlarıyla direnen işçilerin karşısında, patronların yanında yer almaya devam ediyor. Polisin saldırısının yanı sıra Çatalca Kaymakamlığı önündeki direnişçi işçilerin yanına gelen Çatalca Müftüsü Ahmet Mehmetlioğlu, "Böyle hak aranmaz" diyerek işçilere saldırdı.

İşçilere gürültü yaptığını söyleyerek saldıran müftü, görüntü almaya çalışan bir işçiye, "Benden izin almadan çekemezsin" diyerek saldırdı, telefonu elinden almaya çalıştı.

20 yıldır emek verdiğini, hakkını arayacağını söyleyen kadın işçiye, "Böyle hak aranmaz" diyen müftü Mehmetlioğlu, provokatif saldırısına uzun süre devam etti.

Tek Gıda-İş Örgütlenme Uzmanı Suat Karlıkaya, insanların rahatsız olduğunu iddia ederek 19 Eylül sabahı direniş alanına gelen müftünün gerçek amacının direnişe müdahale olduğuna dikkat çekti. Karlıkaya, müftünün direnen iş-

çilere, "Onu yapamazsınız, sizin burada yaptığınız doğru değil" şeklinde sözler sarf ettiğini söyleyerek gerçek niyetini ortaya koyduğuna işaret etti.

Urfa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Özak Tekstil direnişinde de Urfa Müftüsü, işçilerin Organize Sanayi Camisi'ne girmesini yasaklamış, cami önüne jandarma barikatı kurdurmuştu.

'KAZANANA KADAR DİRENECEĞİZ'

ETHA'ya konuşan işçiler, açlık ücretiyle kölece çalışmak istemedikleri için sendikalı olduklarını ve işten atıldıklarını söyledi. İşçiler, "Artık sesimiz duyulsun istiyoruz. Kazanana kadar direneceğiz" dedi.

Yağmura rağmen direniş alanını terk etmeyen işçilerden biri, bir çocuğunun üniversiteye gittiğini, diğerinin nişanlandığını, hem evinin hem de öğrenci çocuğunun kirada olduğunu anlattı. Nasıl geçineceğini soran direnişçi işçi, 17 bin lira asgari ücret aldığını, patronun açıklama yapmadan kesinti uygulayarak 15 bin lira verdiğini aktardı.

'FAZLA MESAIYE KALIYORDUK'

Sevilay Demir de maaşından kesinti yapılarak 12 bin lira verildiğini söyledi. Hesap sorduğunda, "Devletiniz kesmiştir, gidin onlara sorun" yanıtı verildiğini aktaran Demir, "Hakkımızı alamıyorduk. Sürekli fazla mesaiye kalıyorduk. Çok

çalışıyorduk. Taleplerimize kulak tıkanıyordu" dedi.

'DOĞRUNUN, İŞÇİNİN YANINDA OLUN'

Fabrika önünde polis saldırısına maruz kalan Demir, "Polis saldırdı, darp etti. Arkadaşımın kaburgası kırıldı, bir arkadaşım ağır yaralandı ameliyat olması gerek. Birinin kolu kırıldı, birinde çatlak var. Erkek polisler kadın arkadaşlara saldırdı, her yerimiz morardı. Saçlarımız kadın polisler tarafından çekildi. Emniyet Müdürü (Çatalca Emniyet Müdürü Ali Osman Turhan) bir işçinin boğazını sıktı. Sen gelip de işçinin boğazını sıkamazsın, buna hakkın yok. Her şeyi anlatıyoruz, herkes bilsin ki doğrunun yanında olsun istiyoruz. Doğru işçiler. Doğrunun, işçinin yanında olun" çağrısında bulundu.

'5 İŞÇİYİ 6 OTOBÜS POLİS SÜRÜKLEDİ'

Yasemin Sayım de senelerce maruz kaldıkları haksızlığa bugün yarın düzeler diye katlandıklarını söyledi. Kira ödediğini, çocuğu olduğunu ve sadece 15 bin lira maaş aldığını anlatan Sayım, "Fabrika önünde direnişe başladık, en son ters kelepçeyle gözaltına alındık. 6 otobüs polis 5 işçiyi sürükleyerek mülteci kampına götürdü. Benim oğlum da burada. Hırsızlık yapmadık, insan öldürmedik. Hırsızlık maddesiyle işten atıldık, işsizlik maaşı da alamıyoruz. Artık sesimiz duyulsun, bu sorun çözülsün" dedi.

► **İSTANBUL** - Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikasında örgütlenen Polonez işçileri direnişlerine iki ayı aşkın bir süredir devam ediyor. Ürdün sermayeli Polonez'de sefalet ücreti reva görülen, hakları gasp edilen işçiler sendikaya üye oldu. Kod 46 ile işten atılan 146 işçi fabrika önünde direniş başlattı. Direnen işçilere neredeyse her gün polis saldırdı. Ancak işçiler direnmekte, gasp edilen haklarını kazanmakta ve işe dönmekte kararlı.

Fabrika önünde defalarca polis saldırısına uğrayan, kolu, kaburgaları kırılan, polis şefleri tarafından boğazı sıkılarak yıldırılmak istenen işçilerin son olarak fabrika önüne yaklaşması engellendi. Devletin tüm kurumlarıyla patronların yanında yer almasına tepki gösteren işçiler, direnişlerini Çatalca Kaymakamlığı önüne taşıdı. Gece gündüz kaymakamlık önünde direnen işçiler kazanana kadar mücadeleyi sürdüreceklerinin altını çizdi.

Maden işçileri Ankara'ya yürüyor

HABER MERKEZİ - Manisa'nın Soma ilçesinde AKP Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na ait Fernas Madencilik'te, Bağımsız Maden-İş'te örgütlenen 45 işçinin işten atılmasıyla başlayan direniş birinci ayını geride bıraktı. İşçilere yönelik polis ve jandarma saldırısı yaşanırken, direniş farklı kentlere yayıldı. Patronun sahibi olduğu Bodrum'daki otel, Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Fernas Holding önünde eylemler örgütleyen işçiler, geçtiğimiz hafta da İstanbul'daydı. Ferhat Nasıroğlu'nun Türkiye-Polonya Dostluk Grubu başkanı olması nedeniyle Maslak'ta bulunan Polonya Konsololuğu önünde ve Fernas Madencilik'le Sabancı Holding ortaklığını teşhir etmek için 4. Levent'te bulunan Sabancı Holding önünde eylem yapan işçiler, direnişinin 31. günü

olan 25 Eylül'de Soma'dan Ankara'ya yürüyüş başlattı.

'BU İŞÇİ SINIFININ YÜRÜYÜŞÜDÜR'

Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır, yürüyüş öncesi yaptığı açıklamada, yürüyüşlerinin sadece Fernas Madencilik ve Soma'daki işçilerin değil Türkiye'deki işçi sınıfının yürüyüşü olduğunu söyledi. Direne direne kazanacaklarını vurgulayan Çakır, "Bu şirkette çalışan 450 işçinin hakları için mücadeleye başladık. Bu mücadeleyi de kazanana kadar devam edeceğiz. Kazanmadan geri dönmeyeceğiz. Bu işçi sınıfının yürüyüşüdür" dedi.

İşçiler, Soma'da katledilen 301 madenciye atfen 301 kilometreyi yürüyerek, 301 kilometreyi de araçla gidecek.

Atılım eski Genel Yayın Yönetmeni İbrahim Çiçek:

Atılım her meydanda dalgalandırılmalı

Devrimci basın geleneğinin önemli temsilcilerinden olan Atılım gazetesi 30. yılını kutluyor. Gazetenin ilk dönem genel yayın yönetmenlerinden İbrahim Çiçek, TKP'nin illegal yayın organı olan Atılım ismini alarak tarihe bir gönderme yaptıklarını söyledi. Atılım'ın bir gelecek iddiası olduğunu belirten Çiçek, işçilere, emekçilere, kadınlara, gençlere, ezilen tüm halklara kurtuluşun sosyalizmde olduğunu propagandasını yapan araç olduğunu kaydetti.

NADIYE GÜRBÜZ - ETHA

İSTANBUL- Devrimci, sosyalist basın geleneğinde önemli bir yer tutan Atılım gazetesi 30. yaşında.

İşçilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin, Kürt halkının, Alevi halkının, LGB-Tİ+'ların, ekoloji mücadelesi yürütenlerin ve ezilenlerin sesi olan Atılım gazetesinin 30. yıllık devrimci basın faaliyetini konuşmak üzere Atılım emekçileriyle sohbet edeceğiz.

"Şimdi Atılım zamanı" şiarıyla başlatılan kampanyasıyla 30. mücadele yılını kutlayan Atılım gazetesinin ilk genel yayın yönetmenlerinden İbrahim Çiçek ile Atılım'ın tarihsel ve güncel misyonunu, 30 yıllık mücadele sürecinde oynadığı rolü ve bu rolü bugün oynayıp oynayamadığını konuştuk. Atılım'ın hangi iddiayla yola çıktığından, "dijital medyanın bu kadar yaygınlaştığı bir süreçte basılı gazeteye ihtiyaç var mı" sorusuna kadar pek çok sorunun yanıtını aramaya çalıştık bu sohbetimizde.

Atılım'da emek verenleri hatırladık, bugün tutsak düşenleri, ölümsüzleşenleri andık. 30 yıllık tarihi anlatmak kolay olmadı tabii ki. İki bölüm halinde yayınlayacağımız röportajın ilk bölümünde Atılım gazetesi eski Genel Yayın Yönetmenlerinden İbrahim Çiçek sorularımıza şu yanıtları verdi:

ATILIM TARİHE GÖNDERME VE BİR GELECEKTİR

Atılım'ın nasıl bir iddia ile yola çıktığından başlayalım. Biraz Atılım isminden biraz Atılım'ın hazırlık sürecine ilişkin tarihe düşülen notlardan ve biraz zamanın ruhunun üzerinde duralım istiyorum.

Atılım çizgisinde mücadelede yaşamını kaybeden arkadaşları saygıyla anıyorum. Üzerinde durmamız gereken ilk şey, Atılım bir sıfat ve Atılım bir isim. Sıfat olarak Atılım, devrimci hareketin özel olarak da komünist hareketin o gün içinde bulunduğu, yapmak istediği şeyi hatırlatıyor bize. Atılıma geçmek, parça parça, ayrı ayrı nehirlere akan kolların birleşmesi ve büyük bir nehir yatağının oluşmasını ifade ediyor Atılım.

Ama Atılım biraz daha tarihe gönder-

me. Atılım'ın tarihte bir yeri var, TKP'nin illegal yayın organıydı. İçeriği ayrı yayın organı ama illegalite geleneğini önemsemesiyle ve devrimci değerleri yaşatmakla ilgili bir yaklaşımı da aslında ifade ediyordu. Ama bir gelecek. Çünkü Atılım bütünüyle bir gelecek iddiasıyla kuruldu. Her şeyden önce bir eşikte bulunuyorduk. O eşikte Atılım bir davanın sözcüsü ve bir kavganın öncüsü olarak ortaya çıktı. Bu Türkiye komünist hareketinin kendi durumunu değiştirmesi ve buradan dünyada komünist hareketin durumunu değiştirmesiydi. 90'lı yıllar dünyada tasfiyecilikle belirleniyordu ve SSCB'nin dağılması, modern revizyonizmin çöküşü ve karşı devrimci dalga ilerliyordu. Türkiye ve Kürdistan'dan buna da bir cevap olarak düşünülmüştü. Geleceği de ifade ediyordu.

Zamanın ruhu inanılmaz devrimciydi. Biz o zaman 30'lu yaşlardaydık, olgunlaşmıştık. İz bırakacak güçlü şeyler yapmak istiyorduk. Bu birleşme, devrimci hareketin eksiklerini aşma, devrimi örgütlemek, Kürdistan devriminin yardımına koşmak; gerçekten iddialar, enerji büyüktü. Zamanın ruhu gerçekten devrimciydi.

Kuruluş sürecine emeği geçen arkadaşları da hatırlatmak istiyorum. Özellikle Emin Orhan, Mukaddes Erdoğan Çelik'in büyük çabalarını mutlaka anmam gerekiyor. Çünkü bu Atılım ismi çok değişik yerlerde, genişçe tartışıldı, çok geniş anlamlar yüklendi. Bir tarafta Emeğin Bayrağı'ndan, bir taraftan İşçinin Yolu'ndan gelen arkadaşlar vardı. Genel olarak devrimci deneyimi birleştirmek bir de özel olarak basın alanından deneyimi birleştirmek, kuvvetleri birleştirmek, bir çizgiyi yeni baştan inşa etmek söz konusuydu. Bu yoldaşların büyük emeği geçti.

ATILIM KOLEKTİF BİR PROPAGANDACI, AJİTATÖR VE ÖRGÜTÇÜDÜR

Lenin'i ölümünün 100. yılında anıyoruz, Lenin düşünceleri yaşıyor diyoruz. Lenin Ne Yapmalı eserinde sosyalist gazeteleri kolektif propagandacı, ajitator ve örgütçü olarak tanımlamıştı. Bu düşünceler hala geçerli mi? Atılım

30 yıl boyunca bu rolü oynayabildi mi? Bu konuda senin tanıklığın ne diyor?

Lenin'i ölümünün yüzüncü yılında saygı ve minnetle anıyoruz. Onun iyi öğrencileri olmaya çalışıyoruz. Ne Yapmalı da Lenin'in klasik eserlerinden birisi. Klasikler güncelle bağıni hep korudukları için klasik oluyorlar. Lenin orada bir siyasi felsefe koymuştur ortaya, politika tarzı, politika yapış mantığı bakımından. Dönemin koşulları içinde araçlar üzerinde çalışmıştır.

30 yıllık tanıklığımız, Atılım'ın kolektif bir propagandacı, kolektif bir ajitator ve kolektif bir örgütçü olarak işlevini yerine getirdiğini gösteriyor. Çok sayıda ajitator Atılım gazetesinin dağıtımı sürecinde eğitilmişlerdir. Bunun bir kısım hem pratik devrimci eylem eğitimidir, hem de ajitatorluk eğitimidir; ama aynı zamanda devrimci meşruiyet eğitimi olarak gerçekleşmiştir. Atılım gazetesi tüm gelişmeler karşısında bir marksist leninist duruşu, marksist leninist hareketin siyasi gelişmeler karşısındaki tutumunu temsil ettiği, ortaya koyduğu, geliştirdiği, açıkladığı için hem propagandacı olarak diğerlerinden farkını ortaya koymak açısından çok önemlidir. En önde yürür.

Önceden Atılım dağıtıma verilirdi. Türkiye ve Kürdistan'ın ücra köşelerinden Atılım okurları alırlar okurlar ve Atılım'la ilişki kurlardı. Sadece devrimcilerin elden ele Atılım dağıtmasıyla değil bu yoldan bile ben en azından birçok devrim-

cinin Atılım'la ilişkilendiğini ve mücadeleye katıldığını biliyorum. Kolektif ajitator, çünkü Kayseri'dekine de Kastamonu'dakine de İzmir'dekine İstanbul'dakine de somut olarak bugün örneğin Filistin'le ilgili bir slogan söylüyorsa, Londra'dakine Berlin'dekine Rojava'dakine eğer Kürdistan'la ilgili bir slogan, fikir, yön ortaya koyabiliyorsa tabii ki çok büyük çaplı bir kolektivizm aracı oluyor demektir.

ATILIM HER MEYDANDA DALGALANDIRILMALI

Örgütlenme aracıdır da tabii ki. Atılım'ı birkaç gün önce arkadaşlar Bakırköy'de havaya kaldırdıkları zaman, bir dünya görüşünün, mücadelenin, davanın sözcüsü olarak büyük bir mesaj verdiler Türkiye'ye. Her meydanda bunun dalgalandırılması gerektiğine inanıyorum. Bugün de bu rolü oynayabilir, oynuyor, daha güçlü oynayamıyorsa bunun sebebi içinden geçtiğimiz sürecin bir kısım etkileridir.

DEVRİMCİ BASIN EMEKÇİLERİ BEDELLERİ GÖZE ALARAK YAYINCILIK YAPIYOR

Atılım kuruluşundan itibaren devletin hedefinde oldu. Toplatmalar, baskınlar, gözaltılar, tutuklamalar, cezalar, hapislikler hiç eksik olmadı. Sürengenleşmiş faşist baskı ve terör altında Atılım nasıl bir pozisyon aldı, nasıl bir gelenek yarattı?

Devrimci, sosyalist basın için Türkiye her zaman zor oldu. Çünkü Türkiye'de politik özgürlük yok. Sadece burjuva partiler, düzen yanlısı partiler için özgürlük var. Onlar için bile sınırlı hatta.

İşçi sınıfının, emekçi halklarımızın örgütlenme, propaganda, ajitasyon, demokratik eylem özgürlüğü yok. Sosyalist, devrimci basın bu koşullar altında daha baştan bedellerini göze alarak yayıncılık yapıyor. Halkın gerçekleri öğrenme hakkı için kendisini ortaya koyuyor. Ona bugünkü dünyanın gerçeklerini anlatmaya çalışıyor. Bu da devletin zulmüyle karşılaşıyor. Bunun bir kısmı bazen büyük bir fiziki şiddet biçimini alıyor. Özellikle yurtsever basına yönelik değişik zamanlardaki saldırılardan biliyoruz. Diğer yandan sosyalistlere, devrimciler yönelik biliyoruz ev baskınları, dergi gazete bürolarının baskını, gözaltı, işkence, tutuklama, ağır cezalar silsilesi içinde devam ediyor.

Ya bir gazeteyi, bir mücadele mevzisi olarak görürsünüz, bu mücadele mevzisini her bakımdan savunursunuz. Bu fiziki savunmayı da kapsar. Fiziki savunmanın bir kısmı devamlılığı sağlamaktır. Gözaltına alınan, tutuklanan, çalışamaz hale getirilen devrimcilerin yerine yenilerinin görev üstlenmesi, sorumluluk alması, boşalan yerlerin dolması anlamında fiziki süreklilik, dirençtir. İkincisi kuşkusuz daha önemli olan yayın çizgisi sürekliliğinin, mücadele duruşunun sürekliliğinin sağlanmasıdır. Dolayısıyla bu alanda mücadeleye katılan devrimciler daha baştan gözaltı, baskı, tutuklanma, işkence, hapislikler, gözaltına almış devrimcilerdir. Örneğin gazete müdürü arkadaşlarımız bütün sosyalist basından arkadaşlarımız hep büyük cezalarla yargılanmıştır, ağır cezalara uğramıştır. Bunlar yüzlerce yılı kapsar cezalardır.

ATILIM DEVRİMCİ HAREKETE KADROLAR YETİŞTİRDİ

İlerleyerek, yerinde saymadan, kısırlaşmadan direnmek, yeni mücadeleciler açılımlar yapmak gerçekten Atılım'ın direnç çizgisidir. Atılım çalışan sayısının, etki derecesinin grafiğinin yükseldiği, alçaldığı zamanlar olmuştur ama Atılım direniş okulu olarak, marksist leninist hareket, devrimci hareket için kadro yetiştirmiştir. Ve bu direniş çizgisine dayanarak bunu başarmış bir gelenektir. Bütün bir Atılım tarihi gerçekten bununla doludur. Bazen kapıları tutar direnir, bazen kapıyı zorlayanlara saksı atıyor. Her şekilde direnir. Poliste işkencede slogan atar, karakoldan gözaltından Atılım'a haber yazar. Ama aynı zamanda onu Gazi barikatlarında da, Gezi direnişinde, NATO'ya karşı mücadelede en ön saflarda yürürken görürsünüz. Bu mücadele pozisyonuyla, direniş pozisyonu; devletin, faşist rejimin

saldırıları karşısındaki direniş pozisyonu kendisini süreklileştirme tam bir bütün oluşturabilir.

GAZETE ARACININ DEVRİMCİ BİR ŞEKİLDE KULLANILMASI İÇİN YOL AÇICI OLDU

İstersen biraz da Atılım'ın emekçi sol harekete katkılarına bakalım. Eleştiri, polemikler, ideolojik mücadele kapsamında, emekçi sol harekete katkılar bakımından Atılım nasıl bir yerde duruyor?

Atılım'ın Türkiye'de emekçi sol hareket, devrimci mücadeleye büyük katkıları olduğunu söyleyebilirim. Değişik dönemleri hatırlıyorum. İster devrimci hareketin çok zor koşullar altında olduğu 2000'lerin başı olsun, 2003-2004 gibi süreç olsun, ister 2010 gibi süreç olsun, Korona koşulları, tasfiyecilik süreçleri içerisindeki siyasi arayışlar, yönelim vs. olsun, pratik olarak devrimci harekete gazete aracını devrimci bir şekilde kullanılması konusunda içerik, pratik anlamda yol açıcı bir özelliği olduğunu söylemem gerekir. 2000'lerde İstanbul, Türkiye ve Kürdistan'ın her yerinde gazete dağıtım örgütlenmelerimiz çok etkiliydi. Siyasi bir eylem biçimiymiş. Bir çeşit sokak gösterisiydi. Bu diğer devrimci örgütlerin esinlenmesini, ileri hareket etmesini teşvik etti. Birçok akım da, devrimciler de bunu yapıyor.

Ama içerik açısından düşünenecek olursak, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi, ulusal demokratik mücadele, dolayısıyla Kürdistan'da başlayan devrim, bunun Türkiye'ye taşınması, ikinci devrimci cephe konusu, bir yandan sistematik bir şekilde ÖDP ve onun devamı olan Sol Parti'ye kadar gelen çizgiyle, TKP türevleriyle sosyal şovenizme karşı ideolojik mücadeleyi çok hatırlamak ve altını çizmek gerekir. İkincisi Atılım'ın devrimci harekete yaptığı devrimi anlamayan devrimcilik eleştirisi, devrimcilerin ulusal kurtuluş mücadelesini, Kürt hareketini anlaması, ilişkilmesi konusundaki çabaları etkili ve değerlidir. Ki bu çabalar içerisinde '97-98'de özellikle linç girişimleri karşısındaki Atılım'ın geliştirmeye çalıştığı çizgi, duruş, ki o zaman Atılım'da çalışan birçok yoldaş gözaltına alındı, işkence gördü. Bayram Namaz işkence gördü. Süleyman Yeter, Türkiye'de komünist hareket, devrimci hareketle Kürt ulusal demokratik hareketinin birleşme çizgisini imha etmek için işkencede katledilen bir devrimcidir, hatırlayalım. Mesela kadın özgürlük mücadelesinde de Atılım çok önemli bir yerde durdu. Kadın özgürlük mücadelesini sosyalist devrime indirgeyen yaklaşımların, "devrim hepsini çözecek nasılsa kadın özgürlük mücadelesini özel bir sorun haline getirmeye gerek yok" diyerek mesafeli duran eski görüş açısına karşı mücadele eden, bu eski görüş açısının

daki grupların, 8 Martlarda, "kızıl 8 Mart" örgütlemesi çizgisinde karşı yürütülen mücadeleyi söyleyebiliriz. Güncel devrim anlayışları, devrimin güncellenmesi, devrimci anlayışların, devrimci teorinin güncellenmesine kendi pozisyonundan katkılarını söyleyebiliriz.

DEVRİMCİ HAREKETİN DEVRİMCİ ÇİZGİDE DURMASINDA ÖNEMLİ ROL OYNADI

Devrimci harekete hem bir direnişçi gazetecilik geleneği, hem marksist leninist çizginin, teorinin güncel sorunlara uygulanması, devrimci arayışının beslenmesi bakımından, en önde yürümek, bir izci, öncü, yol açıcı olmak yönünde katkı sunmuştur.

Yurtsever harekete karşı derin güvensizliği aşma çizgisinde de Atılım'ın emeklerinin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Tabii ki yetiştirdiği kadrolar da devrimci kadrolardır, grup kadroları olarak görmemek lazım. Bayram Namaz'ı sadece falan partinin, grubun kadrosu olarak göremezsiniz. Birleşik devrimimizin kadrosudur. Böyle devrimciler yetiştirmiştir aynı zamanda. Dolayısıyla çok büyük katkılarının emekçi sol harekete olduğunu düşünüyorum. Onun ideolojik mücadelesi, onun eleştireliliği devrimci harekete büyük bir enerji taşıyan, ilerleten, devrimciyeştiren, devrimci çizgide durmalarına katkıda bulunan, zorlayan bir rol oynamıştır.

GÜÇLÜ DAYANIŞMA DEVRİMCİ HAREKETİ İLERİ İTTİ

Atılım, sosyalist, devrimci basına, özellikle yurtsever basına saldırılar karşısında nasıl bir pratik duruş geliştirdi? Nasıl bir tarihsel izi var? Bugün sosyalist, devrimci, yurtsever basının dayanışmasını nasıl görüyorsunuz? Dene-yimlerinden yola çıkarak ne önerirsiniz?

Devrimci sosyalist basın Türkiye'de, çok önemli bir rol oynadı 12 Eylül sonrasında. '87-88'lerden itibaren dergiler, gazeteler çıkmaya başladı. Değişik çizgideki, değişik gelenekten gelen devrimcilerin ilk temas noktası Dergiler Platformuydu. 87-88-89'larda faaldi, bir dizi konuda politik tutum geliştirmeye çalışıyorduk. Bugünden baktığımızda, devrimci basının iç dayanışma, kendini savunma, birbirine sahip çıkma noktasından geriye düşüş olduğunu görüyoruz. Bu geriye düşüş devrimci hareketin zayıflamasıyla, -benim kişisel düşüncem- tasfiyecilik eğilimlerin etkili olmasıyla, elimizdeki araçları etkin kullanmamızla, değişik yapıların kendi içine kapanması, daralmasıyla ilgili. 80'lerin sonu 90'larda çok güçlü bir dayanışma vardı. Bu güçlü dayanışma devrimci hareketi ileri iten bir rol oynuyordu. Devrimci hareket başka kanallardan bir araya geliyor, başka araçları var. Ama devrimci,

sosyalist basın, basına yönelik saldırılar konusunda kendisini örgütlemeli birbirine sahip çıkmalı. Güçlü bir dayanışma göstermeli. Bunun olmaması bir eksiklik. Her birimizin kuvvetlerinin sınırlı olması sorun değildir. Birleştiğimizde daha büyük bir kuvvetli oluruz. Toplumdan, halktan, işçi sınıfından, emekçilerden, gençlikten destekler gelir.

SOSYALİST, DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA SALDIRILARI KENDİMİZE YAPILMIŞ SAYDIK

Bütün bir Atılım tarihi boyunca Atılım'ın yöneten temel düşünce şu olmuştur: Herhangi bir sosyalist, devrimci, yurtsever basına saldırıları direkt Atılım'a yapılmış bir saldırı gibi düşünen ve buradan tavır alan. İsterse saldırıya uğrayan yayın organı, pratikte çok fazla bir şey yapmak istemesin. Onu da önerileriyle, pratik harekete geçişiyle onu da zorlayan. Mesela, Özgür Ülke'ye 1994 Aralık'ında kapsamlı bir saldırı oldu. Merkezi kontrgerilla tarafından bombalandı. Devlet bunu üstlendi. Ankara bürosu ve başka bürolarına saldırılar oldu. Atılım o zaman hiç duraksamadan bütün teknik imkanlarını, kadrosunu, bürosunu Özgür Ülke'ye açtı. "Bunlar sizindir, nasıl istiyorsanız kullanın. Özgür Ülke'nin kesintisiz çıkmasını sağlayın" dedi ve "biz muhabirlik yapmaya, her türlü hizmete hazırız" dedi. Bu çok önemli bir duruştur. 1990'lı yıllarda da SS karar-nameleri çıktığı zaman Kürt sözcüğünü kullanmak, Kürdistan sözcüğünü, Kürt halkını kullanmak yasaktı. Sadece dergiler, gazeteler kapatılmıyordu bu yasak nedeniyle, aynı zamanda onu basan matbaalar da kapatılmıyordu. O koşullar altında Atılım'ı var eden gelenek matbaa kurdu ve bütün sonuçlarını göze alarak, herkesin yayınlarını basabileceğini ilan etti.

Dolayısıyla esas önemli olan şu; kendinizi kendinizle sınırlı görmek gibi bir darlığa saplanamazsınız, kendinizi devrimci hareketin bir parçası olarak görmeniz ve devrimci basına saldırılar geldiğinde kendinize yapılmış saldırı gibi düşünen, buradan bir mücadele hattı geliştirmeye çalışan, pratikte yapılabilecek şeyler o günün koşullarına göre değişebilir. Ama biz Vatan Caddesinde emniyet müdürlüğü karşısında da açlık grevi yaptık. Direnişi oraya da taşıdık. Dişe diş bir mücadeledir bu. Bunun bedellerini ödüyoruz, ödeyeceğiz. Böyle yürüyor çünkü mücadele, başka şekilde yürümüyor. Bugün de yapılması gereken her şeyden önce; devrimci basında çalışan arkadaşların bir araya gelip, devrimci basına yönelik saldırıları birlikte nasıl göğüsleriz diye tartışmaları. Belki bir koordinasyon, bir platform kurmaları diyebiliriz.

10 Eylül: Birlik ve devrim

10 Eylül, 1920 birinci birlik manifestosunun ilanı olmuştu. 74 yıl sonra M. Suphi TKP'sinin mirasını devralan marksist leninist komünistler, 10 Eylül 1994'de ikinci birlik manifestosunu yayınladı. Adına Birlik Devrimi dedikleri bu manifesto, amaç bakımından aynı olmakla birlikte içerik olarak geçmiştekenden farklıydı.

Fehmi Çapan

İki komünist partinin üzerinde yükseldiği zemin birlik ve devrim fikridir. Biri, 104 yıl önce komünistlerin birliğini sağlayarak coğrafyamızda işgale karşı savaşmak ve devrimi gerçekleştirmek için harekete geçmiş ve işin başında büyük bir katliamla karşılaşmıştır. Diğeri, bu partinin kuruluşundan 74 yıl sonra bıraktığı mirası devralarak komünistlerin birliğini gerçekleştirerek yönünü devrime, insanlığın nihai kurtuluşuna güçlü bir şekilde dönerek kesintisiz bir sınıf savaşımına tutuşmuştur.

Mustafa Suphi ve yoldaşları, Ekim devriminin ateşi ve iç savaş koşullarında Sovyet Rusya'da edindiği deneyimlerle olgunlaştı. Gelişen fikirleriyle kabına sığmaz bir sosyalist olarak görevden göreve koştu. 1918 Haziranında Sovyet Rusya'nın Kazan bölgesinde Türk Sosyalistleri Kongresini toplamaya girişti. Bu, birlik için ilk ve önemli bir adım oldu. Türkiye'de devrimin, toplumsal muhalefetin, siyasi koşulların ele alındığı konferans, bir parti programı oluşturmayı sonraki konferansa bıraktı. Sovyet Rusya'da karşıdevrimci güçlere ve Türkiye'de işgale karşı savaşmak için bir ay sonra Türk Kızıl Alayı oluşturdu. Bu silahlı gücün mevcudu 4 bin kişiyi buldu. Yine aynı yıl gerçekleşen Müslüman Komünistler Kurultayı birliğe ayrı bir ivme kattı. Türkiye Komünist Teşkilatının Bakü örgütü oluşturuldu.

Komünistlerin birliğini sağlama çabaları kısa sürede meyvelerini verdi. Sovyet Rusya'da, Almanya'da ve Anadolu'daki marksist, marksizmden etkilenmiş 22 komünist grubu bir araya getirmeyi başardı. Ve delegeler yoluyla Bakü'de gerçekleşen kongrede temsilini sağlayarak oybirliğiyle TKP'nin kuruluşu gerçekleşti.

10 Eylül 1920, tarihi bir gündü. Birlik devrimine yürümenin en güçlü yoluydu. Birlikle komünistler 4 bin komünisti, 25 bin kadar işçi ve köylüyü TKP saflarında birleştirmeyi başarmıştı. İstanbul, Zonguldak, Ereğli, İnebolu, Samsun, Trabzon, Bayburt, Erzurum, Sivas, Konya, Ankara, Eskişehir, Vezirköprü, Şarki Karahisar ve Ordu il ve ilçelerden delegelerle kongrede temsil edilmişlerdi.¹

Komünistler birlikte büyümüş, muazam bir güç olmuşlardı. Ekim Devriminden etkilenen milyonlar için, işçi, köylü, asker, aydın kesimleri için umut olmuşlardı. Devrim, ütopyadan gerçeğe dönüşmüştü. Birleşen bu 22 komünist grup ve çevre, gücünün çok ötesinde bir etki ve güçtü.

Anadolu coğrafyasında bir yanda işgal,

diğer yanda direniş vardı. Bir yanda Osmanlı saltanatı çökmüş/çöken iktidar; diğer tarafta direniş içinde Mustafa Kemal önderliğinde burjuva bir iktidar inşa edilmekteydi. Ticaret burjuvazisi ve toprak ağalarına dayanan bu iktidara hazırlanan güç, halkların ve emekçilerin tam desteğini alabilmiş değildi. Anadolu'nun hemen her yerine yayılan işgale karşı 'çete'ler halinde süren yerel ve bölgesel direniş odakları önemli bir güç oluşturmaktaydı. Bu durum, devrim için özgün koşullar yaratmaktaydı.

Güçlü devrim inancı, nesnel koşulların uygunluğu Suphi ve yoldaşlarını hiç zaman kaybetmeksizin devrimin topraklarına çağırırmaktaydı. Zaten bu koşullarda Anadolu coğrafyasına gelmemek, devrimci koşullara yanıt olmamak, devrim isteğinden ve amacından uzaklaşmak anlamına gelecekti. Mustafa Suphileri Anadolu'ya bu özgün koşullarda çeken amaca bağlılık, devrim iddiasında ısrardır.

Lakin Ankara hükümeti tarafından yollara 'mayın' döşenmektedir. TKP yönetimi Anadolu'ya gitmenin riskli olduğunu bilmektedir. Yakın zamanda Anadolu'ya geçenlerden tutuklananların olması, TKP'ye, sola yönelik operasyonların düzenlenmesi bunun başlıca verileridir. Mustafa Kemal yönetiminin Sovyet Rusya'nın maddi desteğine ihtiyaç duyması ve işgalin sürmesi Mustafa Suphi ve yoldaşlarının avantajları olarak ortaya çıkmaktadır.

4 bin kişilik Kızıl Alay'la birlikte işgale karşı antiemperyalist, antisömürgeci mücadele içinde yer almak için iki grup halinde Anadolu'ya gelirler. Mustafa Suphi ve bir TKP heyeti Ankara'yla görüşmek ister. Kızıl Alay'ın direnişe katılmasını ve yasal olarak TKP'ye faaliyet yürütme hakkı tanınmasını istemektedirler.

Mevcut koşullarda yasal olarak faaliyet yürütme olanağına sahip olmak çok büyük avantaj sağlayacaktır. Bu nesnel koşullar, hızla güç ve otorite olabilmelerini sağlayacaktır. Kızıl Alay'la birlikte direniş içinde yer almak isteğini Ankara "Bizim, adama değil silaha ihtiyacımız var" diyerek, direniş içinde komünistlerin güç kazanarak burjuva iktidara alternatif olmalarını istemez. M. Suphiler, Kızıl Alay'ı geri çeker. Lakin yasal olarak faaliyet yürütme olanaklarını zorlarlar. Bu saatten sonra M. Kemal, Kazım Karabekir ve Erzurum Valisi Hamit Kapanlı arasında haberleşme trafiği yoğunlaşır. Suphi ve yoldaşlarına kapan kurulmuş; onlardan ilelebet kurtulacak plan devreye sokulmuştur. Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı hunharca bir planla katledilirler.²

Suphi ve yoldaşları, yurda sokulmayacakları, geri gönderilecekleri ya da en fazlasından tutuklanabileceklerini göz önünde bulundur-

muşlardır. Ama bir katliamla karşılaşabileceklerini beklemiyorlardı. Türk hükümetinin Sovyet Rusya'yla ekonomik, askeri ilişkilerini çok iyimser bir yaklaşımla ele almışlardır.

Suphilerin M. Kemal'e görüşmeye bel bağlamaları, Kızıl Alay'ı geri çekmeleri ve önderliğin büyük bölümünü bir an önce Anadolu'ya sürmeleri büyük bir hataya yol açmıştır.

Alınan ağır darbe partinin çıkmaza girmesine, peşinden M. Suphilerin belirlediği birlik ve devrim çizgisinden koparak düzen içi kanallarda tarihe gömülmesine neden olmuştur.

10 Eylül 1920, birinci birlik manifestosunun ilanı olmuştu. 74 yıl sonra M. Suphi TKP'sinin mirasını devralan marksist leninist komünistler, 10 Eylül 1994'de ikinci birlik manifestosunu yayınladı. Adına Birlik Devrimi dedikleri bu manifesto, amaç bakımından aynı olmakla birlikte içerik olarak geçmiştekenden farklıydı.

Geçmiş içerip aşan bir kapsama, günümüzle bağı içerisinde bir üst forma sahipti. İkinci manifesto, diğer ismiyle Birlik Devrimi, Ermeni devrimci hareketi Paramazların, '71 devrimci kopuşunun deneyimlerinden ve Mustafa Suphi TKP'sinin mirasından besleniyordu. '80 faşist darbesine, '89-'91 çöküşüne cepheden yanıt niteliği taşıyordu.

Birinci birlik manifestosu döneminde komünistlerin birliği, Anadolu'nun dışında ve Anadolu'da yeni doğan grup ve çevrelerin birliğine dayanıyordu. Kronikleşen sorunlardan söz edilemezdi. Bu dönemde kendi içinde önemli zorluklar barındırmasına rağmen komünistlerin birliği pek zorluk yaşamadan ve oybirliğiyle sağlanmıştı.

İkinci birlik manifestosu döneminde '71 devrimci kopuşuyla ileriye doğru önemli bir adım atmakla birlikte bu dönemin devrimci önderliğinin yenilgisi sürekliliği engelledi. 70'li

yılların devrimciliği hızla kitleselleşmesine rağmen devrime yabancılaşan bir devrimciliğin gelişmesini engelleyemedi. İktidar bilincinin zayıflığı, devrimci kendiliğenciliğin gelişmesine, devrimin örgütünün amaçlaştırılmasına, grupçuluğun ve mezhepçiliğin her şey haline getirilmesine, ideolojik, politik ve örgütsel bir erozyonun yaşanmasına yol açmıştı. Bunun üzerine gerçekleşen 12 Eylül darbesi, devrimci hareketin yenilgisi ve beraberinde krizi getirdi. '89-'91 çöküşü ise ideolojik ve örgütsel krizini derinleştirdi, zaman içinde kronikleştirdi.

Beş yıllık emeğin ve büyük bir çabanın ürünü olan komünistlerin birliği mücadelesi 1994 10 Eylül'ünde birlik devrimiyle tüm bu sorunlara yanıt niteliği taşıdı.

Suphi ve yoldaşları gibi marksist leninist komünist amaca bağlılık, devrimin partisi olarak kendini var edişi, Rojava Devrimiyle içsel bir alanı olarak ilişkilmesi ve yer alması, enternasyonal görevlere ve sorununa bağlılıkta devrimci irade ve romantizmi, sınıf mücadelesinin ihtiyaçları temelinde ilişkilenmesinde görüldüğü gibi devrimi soyut bir olgu olarak değil, dinamik, canlı, hareketli, stratejinin güncel mücadeleyle bağında olduğu gibi somuttur.

30 yıllık tarihinde marksist leninist komünistler, zaman zaman geriye düşse de öncü parti olarak önemli sıçramalarla, birlik devriminin ruhuyla yürüdü, yol aldı.

M. Suphi TKP'siyle marksist leninist komünistleri, dünü ve bugünü birleştiren en temel olgu; birlik ve devrimin teori ve pratiğinde somutlanmıştır.

1) Dönüş Belgeleri, C.1, TÜSTAV, İstanbul 2004, s. 14-15

2) Emrah Cilasun, Mustafa Suphi'yle Yoldaşlarını Kim Öldürdü? Agora Kitaplığı, İstanbul 2008

30. yılında Eylül'ün hatırlattıkları

Devrim ve sosyalizm mücadelesinin ihtiyaçları gibi, Eylül de her kuşaktan parti işçilerine dönüp dönüp kendi yaptıkları tarihlerine de bakmayı önerir. Bu önerme ve anımsatmalar iki noktada somutlaşır. İlki, çeşitli bedel kapılarından geçerek yazılan parti tarihidir. İkincisi de her marksist leninist öznenin kendi mücadele tarihidir.

Mustafa Öner

"Bu kavga'nın verilmesi mutlaka örgütlü olmayı gerektiriyor. Örgütsüzlük devrimsizliktir. Eylül'ün önemi buradan geliyor..."¹

10 Eylül, partili-örgütlü olmanın, yaşamının, mücadelenin olmazsa olmazın önemini hatırlatır. Yetinmez, öznenen öncüye doğru örgütlenmenin ve önderlik kapasitesiyle yeteneğinin nitelik düzeyini yükseltmenin sürekliliğini anımsatır.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinin ihtiyaçları gibi, Eylül de her kuşaktan parti işçilerine dönüp dönüp kendi yaptıkları tarihlerine de bakmayı önerir. Bu önerme ve anımsatmalar iki noktada somutlaşır. İlki, çeşitli bedel kapılarından geçerek yazılan parti tarihidir. İkincisi de her marksist leninist öznenin kendi mücadele tarihidir.

Birbirini tamamlayan iç içe geçmiş bu iki tarih eleştirel sorgulayıcı diyalektik yöntemle okunup değerlendirildiğinde hangi badirelerden geçilerek, nasıl yapıldığı, kritik eşiklerin hangi yöntemle aşıldığı, hafızalarda yeniden tazelenerek canlanacaktır. Kavrayışlarımızı, bilincimize yenileri eklenerek daha ileri bir düzeye erişecektir. Bu yeni düzeyde ufkumuza daha geniş bir bakış açısı kazandıracaktır. Eylül, işte bu görevlerin gerektiği kadar yerine getirilmesini de anımsatmakta.

Başka neleri? Tekdüze, donuk tutum, geri, savruk hayatın somut gerçeklerinden kopuk düşünce, savunu ve yöntemlerin karşıtı, marksist leninist kuramı, ideolojiyi ve diyalektik materyalist yöntemi kılavuz edinmeyi önerir. Bilimsel sosyalist teorinin lafzıyla değil canlı ruhuyla, içeriğiyle ilişkilendiğinde, ancak gelişmemize, yenilenmemize ve mücadelemize katkı sunacağını da salık verir.

30 yıllık tarihin olumlu, olumsuz tecrübeleri, marksist leninist komünistlere, Bolşevik Parti üyesi Kamo gibi en zorlu koşullara, görevlere kendini her bakımdan yetiştirerek hazırlanmalarını önerir. Suyunu almamış demir serttir. Sağlam görünür. Oysa zora karşı dayanıksızdır, esneme özelliği olmadığından çabuk kırılır. Demir kıvamında değil, çelik kıvamında yapı işçilerinin şekillenmelerini salık verir. Nedeni bilindiği gibi çelik suyunu almıştır. Şartlara göre,

zorluklar karşısında esneme kabiliyeti vardır. Yeni biçimler alabilir. Eylül de yapıcıların çelik kıvamında şekillenerek yetişmelerini önerir.

Bu bağlamda parti, kendi deneyimlerinden de yararlanarak, leninist kadro politikasına önem atfeder. Kendi ihtiyaçlarıyla mücadelenin ihtiyaçlarını ölçü alarak kadro politikasını yenileyerek geliştirip güçlendirmeyi, süreklilik kazandırmayı esas alan hatta ilerler. Anımsatılanlar arasında bunlar da var.

Şu veya bu nedenle hatırlatmalara, önermelere, bellek tazelenmeye gereken önemi vermemek, kulak tıkamak tarihini fazla önemsememek hafızasızlaşmaya yol açar. Beslendiğin, güç aldığın köklerinden uzaklaşmalar, kopuşlar başlar. Yenilenemez, gelişemezsin. Kendi tarihine, yaratılan değerlere yabancılaşırsın. Yeniye, doğmaya ayak direyebilirsin.

Hatırlatmaları bir de zamanın Mezopotamya Kralı Emir'den dinleyelim. "... İnsanoğlu (biz, insan soyu diyelim.) her gün anasından terütaze doğmuş gibi bir kez daha doğan, her gün sabah günle birlikte. Yeter ki her gün sabah günle birlikte doğmayı isteyelim... Bütün suçlardan, kötülüklerden, pisliklerden arınıp pirüpak oluruz. İnsan kendi kendini arındırdığında kendini başışlar. İşte o zaman insan yeniden doğar, pirüpak olur."²

Eylül, hatırlatmaya devam ediyor.

Peki, başka neleri? Her geçen gün daha fazla yükselen işçi, emekçi, ezilen kitle hareketiyle uyumlu daha çok silkinmeyi, silkelenmeyi. Hareketin peşinden değil, içinde olmayı, öncülüğünü yapabilmek için misliyle çalışma temposunu artırmayı anımsatır. Bu misyonu yerine getirmek için de örgütlenme seferberliğini imkanlar dahilinde artırmayı bu konuda atılan adımlara süreklilik kazandırmayı...

İletişim ve haberleşme ağlarını, rastgele, bir nevi iş, tanıtım, reklam, eğlence olsun maksadıyla kullanmayı terk etmeyi, bu konuda kesin, kurallı, disiplinli katı ilkeli disiplinli olmayı önermekte; 10 Eylül. Dolaylı dolaysız niyetlerden bağımsız olarak, bu ağlar kullanılırken teşhire, deşifreye neden olmamayı, zorunlu haller ve çalışmaların ihtiyaçları baz alınmayla sınırlamayı da ısrarla hatırlatır Eylül. O halde, sevgili ışık yoldaşın da önerdiği gibi bu eylül günlerinde bir seferliliğine kendimizle baş başa kalalım. Sorular çıkartalım kendimize sormak için. Ama somut, amasız, fakatsız olmalı sorular. Yanıtlarını vermede de rahat, içten, gerçekçi olmaya özen göstereyim. Yanıtlarımız çekingen, savunmacı, geçiştirici ve tutucu olmamalı.

Kendimizle baş başa kaldığımızda o zaman dilimizde, zihnimizi özgür bırakalım, rahatlayalım. Gerilimden uzak, kendimize açık olalım. Bizi tutuk bırakan ne varsa uzaklaşalım o an. Etkilerinden

pirüpak olalım.

Eylül'ün hatırlattıklarıyla karşılaştıralım kendimizi. Tamı tamına yüzleşelim gerçekliğimizle. Ama kaçamaksız 'ben'siz BİZ olalım o anlarda. Hangi devrimci olmayan yanlarımızla hesaplaşacağımızı, ideolojik kavgaya tutuşacağımızı belirleyelim. Bunları yapmamızı da önermekte Eylül.

Eylül hatırlatmalarını Kutsiye yoldaşla tamamlayalım:

"(...) Sosyalizm, başkaldıran bir insanlık hareketidir. (...) Dünyayı bütün insanlık için yaşanır hale getirmenin başka bir yolu bulunmuyor. Bizim bütün kapılarımız örgütlü devrimciliğe açılıyor. Örgütsüz devrimciliği savunmak en büyük yalandır. Mücadele kaçınılılığına denk düşüyor. Partiden bağımsız bir bağımsızlık fikrinin burjuva düşüncesi olduğu çok açıktır. Bu Eylül günlerinde; 'parti içinde sıkı bir örgütlenme, sınıf mücadelesinin yüksek bir düzeye ulaşmasının işareti ve sonucudur. Ve tersine olarak açık ve geniş bir sınıf mücadelesinin çıkarı, parti içinde sıkı bir örgütlenme gerektirir' diyen Lenin'in sözleri bize ışık tutuyor. Eylül de doğum alaca karanlıktan geleceği yürümeye benziyor; yalnsız ve dimdik."

1) "Hayatı Ellerden Tutmak" kitabının "Yalnızlığa ve Kendimize Dair" başlıklı yazıdan.

2) Aktaran Yaşar Kemal "Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana" kitabından.

Örgütsel yenilenme ve iktidarı almak için şimdi Atılım zamanı!

Tarihsel deneyim ve ihtiyaçlar ışığında döneme, sürece uygun değişik türden örgüt biçimleri bulmak, kurmak ve yönetmek devrimci yenilenmenin, örgüt teorisini geliştirmenin zeminidir. Dolayısıyla örgütsel çalışmayı, yapılanışı, çalışma araç ve yöntemlerini, çalışma tarzını politik koşullardaki değişime uyarlama ve adapte etme yeteneği gösterebilmeniz gerekir.

En genel ve bilinen haliyle örgütü, aynı amaçlarla yan yana gelmiş, irade ve eylem birliği olan insanlar topluluğu olarak tarif edersek, örgütü oluşturan öğelerin yanı sıra önemli bir gerçeği daha, örgütü şekillendiren, yani "amaçlar"ın, "irade ve eylem birliği"nin cisimleştiği şeyin politika olduğunu söylemiş oluruz. Dolayısıyla hiçbir zaman politikadan, politik mücadeleden, onun sorunlarından kopuk bir örgüt düşünülemez. Hele de bu devrimci bir savaş örgütüyse hiç düşünülemez. Rahatlıkla denilebilir ki politika, politik mücadele, politik önderlik ve bunların alanına giren değişik türden sorunlar, örgütsel çalışmayı yönlendirir, form kazandırır. Benzer bir yönlendiriciliği politika-ideoloji, politika-teori sahaları bakımından da pekala söylemek mümkün. Tersinden politik çizginin ve politik önderliğin kaderi de işe uygun insanlardan oluşturulmuş bir örgütün düzgün işleyen çalışmasına, aldığı kararların uygulanmasına önderlik etmesine ve denetimine, yani örgüte, örgütsel önderliğe bağlıdır.

Örgütü politika belirler, politikayı örgüt hayata geçirir. Politika örgüt arasındaki bu diyalektik ilişki, bütün örgütsel çalışmanın hiçbir zaman unutulmaması gereken temel kuralıdır. Bunun kendisini yönetmediği bir örgüt ve örgütçü daha baştan örgüt teorisi ve pratiğiyle baş aşağı bir ilişkiyi kurmuştur. Örgüt, politik önderlik görevleriyle çok sıkı bir bağ içinde vücut bulur. Politik görevler bir kez belirlendikten sonra artık yapılacak şey örgütlerin onları hayata geçirmesidir. Bu ise döneme uygun, güçlü örgütler gerektirir. Dönemin ve sürecin ihtiyacı olan örgüt, araç ve biçimlerini keşfetmenin, yenilerini mücadeleye katmanın ve eskilerini yetkinleştirmenin şaşmayacak rotası ve zemini bu gerçektir.

Elbette bir alanı örgütler, organlar inşa etmeden de yönetebilirsiniz. Bireylere dayalı da politikayı hayata geçirmeye çalışabilirsiniz. Ki bu belirli somut koşullarda zorunlu olarak bir çıkış noktası da olabilir. Fakat asla kalıcı bir durum ve tarz olamaz. Çünkü böylesi bir durumda her şeyden önce irade ve eylem birliğini, yani kolektivizmi sağlayamazsınız. Çalışma bireye dayalı olduğu her durumda kalıcı sonuçlar

üretmez ve kuvvetleri kolektivizm içinde kadrolaştıramaz, yenilenmede de zayıf kalırsınız. Çünkü örgüt, toplantıları, rapor sistemi, denetim vb. mekanizmalarıyla kendi eksik ve yetmezlikleriyle yüzleşme, yeni ihtiyaçları kolektivize etme yeteneğine sahiptir. Ve belki bütün bunlardan da önemlisi politik iktidar mücadelesini daha büyük kuvvetleri seferber ederek güçlü biçimde yönetemezsiniz.

Lenin örgüt kurma ve yönetme sanatını 'bütünüyle mümkün olan her şeyden yararlanma, herkese yapabilecek bir iş verme yeteneği' olarak görür, tarif eder. Günümüz bakımından 'bütünüyle mümkün olan her şeyin alanı o dönemle kıyaslanamayacak derecede genişlemiştir. Bu neden böyledir? Birincisi; devrimci çalışmanın sürekli biçimde değişen ve gelişen ihtiyaçları sizden değişik türden nitelikler geliştirmenizi, biriktirmenizi ve devrimci mücadeleye seferber etmenizi ister. İkincisi; dünya devrimci hareketinin tarihsel deneyim ve birikimleri sizin deneyim hanenizi genişletir ve geliştirir. Tarihsel deneyim ve ihtiyaçlar ışığında döneme, sürece uygun değişik türden örgüt biçimleri bulmak, kurmak ve yönetmek, devrimci yenilenmenin, örgüt teorisini geliştirmenin zeminidir. Dolayısıyla örgütsel çalışmayı, yapılanışı, çalışma araç ve yöntemlerini, çalışma tarzını politik koşullardaki değişime uyarlama ve adapte etme yeteneği gösterebilmeniz gerekir. Tabi ki mesele bunu görmekte, bundan öğrenmekte ve yararlanmakta gizlidir. Sorunun birincisine (politika-örgüt ilişkisine) sıkı sıkıya bağlı ikinci çıkış noktası da burası, yani yeniyi

sezme, görme ve onu içerebilme gücü gösterebilmektir.

Nasıl ki politika yapıda kitlelere yüzünü dönme, onların sorun, talep ve özelemleriyle buluşan politikalar oluşturma ve hayata geçirme iktidar perspektifinin göstergesi ise bu politikaları ve kararları hayata geçirecek, sürecin ihtiyaçlarına uygun örgütler inşa etmek de iktidar bilincinin gelişkinlik düzeyini gösterir. Lenin'in Ne Yapmalı'da parti modelini ve örgüt teorisini kurmaya, merkeziyetçi bir biçimde, profesyonel devrimciler ve merkezi bir politik yayın organı etrafında şekillendirmeye çalıştığı şey tam da bu gerçeğin zeminine sıkı sıkıya basar. Çünkü o güne kadar ki örgüt biçimleri ve modelleri politik iktidar mücadelesinin ihtiyaçlarına yanıt vermemekte, yetersiz kalmaktadır. Denilebilir ki Lenin'deki güçlü iktidar bilinci örgüt teorisini yenileme, geliştirme ve şekillendirmede belirleyicidir. Ne Yapmalı'yı bu kadar güncel kılan da işte politika örgüt ilişkisini bu canlı ve güçlü kavrayışla ortaya koymasıdır. Dolayısıyla bu zemin bugün de örgüt araç ve biçimlerini yenilemede referans alacağımız önemli çıkış noktasıdır.

Geride kalan yüzyıllık zaman diliminde devrimci mücadele deneyimleri sayısız örgüt, araç ve biçimini açığa çıkardı. Bunların kimileri politik iktidar mücadelesinde çok kritik roller de oynadı. Bu devrimci deneyimlerin önemli bir kısmı halen bugün de geçerliliğini koruyor. Bir kısmı ise bu tarihsel deneyim içinde rollerini oynadı ve tarihe armağan oldu. İktidar bilinci olan herhangi bir parti, mücadelenin ihtiyaç

duyacağı çok değişik örgüt araç ve biçimlerini kullanma görüşü açısına mutlak biçimde sahip olmalı, bu konuda tutuculuğa düşmemeli. Kurarken cesur olmak kadar işlevsizleşen, gereksizleşen, ihtiyaca yanıt vermeyenleri de aynı cesaretle değiştirmek, gerekiyorsa yıkmayı bilmek gerekir.

Eğer ki örgütün varlık nedeni, politik iktidar mücadelesi ve politikaysa o halde değişik dönemlerin politik mücadele görevleri ve ihtiyaçları değişkenlik gösterdiği için örgüt araç ve biçimleri de değişkenlik arz edecektir. Örneğin marksizmin ilk zamanlarında devrimci mücadelede illegal dernek faaliyeti önemli bir yer tutuyordu. Daha sonraki zamanda parti formatındaki örgüt biçimi giderek daha fazla öne çıktı ve illegal dernek formatını aşip ilerledi. Keza sonrasında da sosyal demokrat partilerin deneyimleri ışığında leninist parti modeli gelişti ve şekillendi. Bu model sonraki süreçte komünist partileri şekillendiren bir yerde durdu. Bugün ise leninist parti modeli, marksist leninist komünistler tarafından geliştirilerek 21. yüzyılın ihtiyaçlarına yanıt verecek düzeyde mücadelenin hizmetine sunuluyor.

Tüm bunlarda değişmeyen tek esaslı yön vardır. O da iktidar bilinci ve perspektifidir. Bu ana halka sıkı sıkıya kavrandıktan sonra örgüt araç ve biçimlerini zenginleştirmede, çeşitlendirmede, işlevsizleşenlerle kopuşmada tereddüde düşmeye gerek yok. Çünkü en nihayetinde parti de dahil olmak üzere tüm bu örgütler, biçimler devrim mücadelesinde bir araçtır. Kendi başına amaçlaştırılmaz. Fakat tersi de aynı derecede, hatta belirli dönemlerde daha da ciddi bir risktir. Yani yenilenme, yenilikçilik adı altında bütün devrimci birikimleri, deneyleri küçümsemek, mücadelenin hizmetine sunmaktan alıkoymak da tasfiyeciler bir rol oynama ve sizi iktidar perspektifinden uzaklaştırma dışında bir şeye yaramaz. Bütün bir devrimci tarihsel birikimin bu noktada söyledikleri bir yana, son 10 yıllık Türkiye-Kuzey Kürdistan deneyimi bile bu konuda epeyce veri sunuyor.

O halde bugün, yani 30. yılda örgütsel yenilenme ve değişim için politik iktidar mücadelesinde ataklık ve Atılım zamanı.

MEKTUP

Merhaba yoldaşlar,
Öncelikle belirtmeliyim ki benim de 30. mücadele yılım. Devrim ve sosyalizmde mücadelemizde sizleri Hasanca, Hüseyince, Abuzerce, Güneşçe, Özgürce ve Süleymanca selamlıyorum.

30. yıl için bir etkinlik yapılacağı haberini aldığım andan itibaren büyük bir heyecan içerisinde olduğumu belirtmek isterim.

Herkesin bakış açısını değiştirmesini ve düşünmesini istiyorum. Çünkü bazen bizler dar ve eski kalıplaşmış anlayış ve alışkanlıklardan yapabileceğimizin çok altında şeyler yapıyoruz. Öyle ki bazen hayallerimiz bile sınırlı kalabiliyor. Halbuki Hüseyin Demircioğlu tutsaklık anlarında sosyalizmin o güzel günlerinin, umutları büyüterek doğan partimizin devrimin önderi olduğu o görkemli günlerin hayali içindeydi ve ölüme giderken bile yüzünde bir gülümseme vardı.

Bizler daima 'imkansız, olamaz, yapamazsınız, başaramazsınız' denilenleri yaptık. Tarih, bizlerin nice kazanım ve dosta-düşmana görkemli direnişlerimizle devrimin partisinin gücünün ortaya koyduğu anlarla doludur.

İşte geldik 30. yılımıza. Çok detaya girmeye gerek yok. Yıkım ve dibe vurmuş bir dönemdeyiz. Ama yüreklerimiz her zaman öyle bir heyecanla çarpıyor ki, işte o güzellik yaşam veriyor.

Mesele sadece görkemli ve büyük bir etkinlik değil tabii ki. Hazırlanışı, psikolojimiz, odaklanmamız, zaman zaman tökezlese de hemen toparlanıp yürümeye devam etmek, ne olursa olsun başaracağımız bir süreç... Bu bağlamda 30. yıl kampanya çalışması için naçizane bazı öneriler yapmaktayım.

Tarihimizin en yoğun ve yaygın afiş, reklam ve yoğunlaştırılmış çalışması içinde olmalıyız. Coğrafyamız genelince hedefimiz 90 gün içinde 200 bin afiş asmak olmalı. Var olduğumuz illerde radyo, TV programları örgütlemeli, ilanlar yayınlanmasını sağlamalı, birlik ve örgütlenme zamanı vurgusu yapmalıyız.

Tarihimizin en çok sprey boya kullandığımız dönemi olmalı (çok para lazım olacak ama :) Unutmayın bir gecede (3 saat için-

Derin bir nefes alın işçi sınıfının yüzyılı başladı

Genel grev genel direniş

24 Ocak kararları hala yürürlükte

Hükümet, 24 Ocak kararlarının yıl dönümünde, fiili olarak uygulanan kararlara resmîyet kazandırmaya hazırlanıyor. Milyonlarca emekçiyi ilgilendiren IMF görüşmeleri, büyük bir gizlilik içinde yürütülüyor. Anlaşma çok yakında imzalanacak; ancak anlaşmanın içeriği halktan gizli tutuluyor. ♦ Sayfa 6'da

de), 2004 yılında İzmir Yamanlar'da 44 ayrı noktaya (karakol yanı da dahil) yazılıma yapılmıştı. Sınırım halen rekor bu. Tarihimizde farklı tipte böylesi çokça örnek bulabiliriz. Yani, yapabiliyoruz.

Esasen amaç, ezilenleri örgütlemek ve 30. yıl etkinliği sonrası yapacağımız faaliyetlerin önünü açmak olmalı. Yani buzu kırdık, hedefimiz devrim! Yürüyüşümüz sürüyor diyebilmeliyiz.

Önerilerimden birisi de 90 günlük süreci ilmek ilmek örnek ve planlamak. Ki planlamak işin en önemli yarısı. En baştan tüm güçlerimizin odaklanması ve yoğunlaştırılmış çalışmaya kilitlenmesi önemli. Şehirlerde, ilçelerde hazırlık komiteleri kurmak ve çevremizi heyecanımıza dahil etmek önceliğimiz olmalı.

Mutlaka birçok öneri ve proje vardır. Bence büyük etkinlik öncesi özgür kürsü oluşturduğumuz seminer tarzı bir etkinlik yapmalıyız. Bir dönem ilişkide bulunan, bugün çevre çeperimizde olan tüm yoldaşları davet etmeli, 'haydi gel kürsü senin' dediğimiz ve emek vermeye, katkıda bulunmaya, aynı zamanda onları

İşçi sınıfı, öfkelerini Ankara'ya aktı. Türk-İş baskılara rağmen genel greve yanaşmıyor. Doktorlar, eczacılar sokakta, direnişler yayılıyor. Zam, zulüm, yoksulluk derinleşiyor ve hak gasplarını tüm ezilenleri birleştiriyor. Sokakta isyan mutfakta yangın büyüyor, hayat genel grev genel direnişe akıyor.

İşçiler genel grev diyor

Ankara, son yılların en kitlesel işçi mitinglerinden birine daha tanıklık etti. Şişhiye Meydanı işçi ve emekçilere dar geldi. TEKEL işçilerinin açtığı direniş hattı tüm ülkeyi birbirine bağladı. 4°C saldınsının geri çekilmesini talep eden işçi ve emekçiler özlük haklarının korunmasını dile getirdi. Bir kez daha "ölmeğe var demek yok" dedi.

Türk-İş ayak direliyor

Türk-İş, işçileri yine sattı. Yüz binlerin kaban öfkelerini konserle yatıştırabileceğini sandı. Genel grev genel direniş talebini görmezden geldi. İşçiler, önce kürsüyü sonra Türk-İş binasını işgal etti, kapıları dövdü. TEKEL direnişçileri Kumlu'yu istifa çağırıldı. Konfederasyonlar toplandı. TEKEL için yeni eylem kararlarını tartıştı.

Hayat direnişe çağırıyor

Zam, zulüm ve hak gaspları, ezilen milyonları amı kaderle birleştiriyor. Sokakta

dinlemeye araç olarak değerlendirdiğimiz bir etkinlik olmalı.

Final gecesinde yayınlanacak sinevizyon, Gazi ayaklanması, işçi direnişleri, 90'ların gençlik eylemleri, 2004 NATO direnişi, Gezi gibi görkemli direniş ve zaferleri içermeli. Elbette ki, şehitlerimiz olmalı ama sadece parti şehitlerimiz değil. Biz birlik devriminin komünistleriyiz unutmayalım.

Konuşma konusundan, döviz ve pankartlardan sinevizyona kadar her şey umut, bütünleyicilik ve coşku içermeli.

Yoldaşlar, eski, kalıplaşmış iletişim yol ve yöntemlerini de bu süreçte rafa kaldırma zamanıdır. İnsanlar artık yeni ve gerçekten yaşamı sorgulayan, yaşamın anlamı üzerinden yan yana gelecekleri insanlar arıyorlar, güvenilir insanlar, öncüler istiyorlar. Emin olun ezilenler bazen bizden daha çok yaşadıkları hayatı sorguluyor. "Fatura ödemek için mi doğdum?", "böyle kira mı olur?", "karpuzu bütün almak benim de hakkım değil mi?", "tatile köye mi gidilir?", "böyle hastane mi olur?", "böyle belediye hizmeti mi olur?", "çöpler neden ilaçlanmıyor?" gibi tartışmalarla esasında

kapitalizmi, kapitalizmin çürümüşlüğüne sorguluyorlar. İşte burada biz onlara sosyalizmi işaret edeceğiz. Öyle bir enerji ve coşkuyla işaret edelim ki, muazzam bir kitle çalışması oluşturalım.

İşte yoldaşlar, mesele ufukta görünen güneşte. Siz görebiliyor musunuz o güneşi, varlığına inanıyor musunuz o güneşin?

Unutmayın biz kazanacağız.

Gariban bir işçi

Sosyalist Mert Unay tahliye edildi

► İSTANBUL - Sosyalist Mert Unay tahliye oldu.

Unay, Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Eş Genel Başkan Yardımcısı Ebru Yiğit, ESP İstanbul İl Başkanı Hatice Deniz Aktaş ve Nurcan Güllübudak ile birlikte 2022 yılı Ağustos ayında gözaltına alınarak tutuklanmıştı. 11 ay sonra ev hapsi kararıyla tahliye edilen Unay, 2023 yılı Ekim ayında ikinci kez tutuklandı. İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinde 24 Eylül günü görülen duruşmada, mahkeme heyeti, sosyalist Mert Unay'ı ev hapsi kararıyla tahliye etti. Duruşma, 14 Ocak 2025 tarihine ertelendi.

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü:
Tülin Gür
Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzinz Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 529 15 94 Faks: (0212) 529 06 75
e-mail: gazeteatilim@gmail.com
Yayın Türü: Yaygın Süreli

Almanya/Frankfurt:
avrupaatilim@hotmail.com
İngiltere: Ali Akgül
atilimuk@hotmail.com
Tel: 00447956078533
İsviçre: S. Göl,
isvicre_atilim@hotmail.com

Fransa:
fransaatilim@hotmail.com
Posta Çeki Hesap No:
Varyos Gazete Dergi 17629956
Türkiye Abonelik:
100 TL (1 yıl)

Basıldığı Yer: Kuzey Veb Ofset San.
Tic. Ltd. Şti.
Adres: Tayakadın Köyü Yassıören Cad.
No: 75/1 Arnavutköy/İstanbul
Tel: (0212) 682 61 62

Gazetemizi işçiler, kadınlar, gençlerle buluşturduk

Gazetemizin son sayısını Bakırköy'de dağıtan sosyalistler, Atılım'ın 30 yıldır hiçbir saldırı karşısında ezilenler lehine yazmaktan vazgeçmediğinin altını çizdi. Gazete dağıtımına ve sosyalistlerin ajitasyonlarına halk yoğun ilgi gösterdi.

► **İSTANBUL** - "Şimdi Atılım zamanı" şiarıyla gerçekleştirdiğimiz 30. yıl çalışmalarımız kapsamında okurlarımız, gazetemizi Bakırköy'de işçiler, kadınlar ve gençlerle buluşturdu.

"İşçiler Birleşin Sömürüye Son" manşetiyle yayımlanan gazetemizin 185. sayısının dağıtımına halk yoğun ilgi gösterdi. Gazetemizin dağıtımını yapan sosyalistler halkla sohbet etti, gazetemizin mücadele tarihini, güncel siyasal gelişmeler karşısında aldığı tutumu anlattı.

Atılım önlükleri giyen sosyalistler; işçiler, emekçiler sefalet ücretiyle yaşamaya mahkum edilirken sermayenin zenginliğine her gün yenisini kattığını

söyleyerek, emek sömürüsüne dikkat çekti. Halka yönelik konuşmalarda, "Milyonlar 17 bin lirayla yaşamaya mahkum edilirken AKP'li vekiller, bakanlar çifte maaş alıyor" denildi.

Kapitalist sistemde sermayenin kârına kar katmak için işçi ve emekçilerin emeğini sömürdüğüne dikkat çeken sosyalistler, bakanlık eliyle 12 yaşındaki çocukların işçileştirilmek istendiğini, bunun için meslek ortaokulları açılacağını söyledi.

Amed'de 8 yaşındaki Narin'in, devlet-Hizbullah işbirliğiyle, erkek egemen faşist sistemin şef tipi aile yapısı içinde katledildiğini, failerin korunduğunu vurgulayan sosyalistler, "Batman'da

AKP'li yöneticilerin çocuklarının kurduğu Aşegül Akdoğan'ın başında bulunan çete, çocukları ve kadınları seks işçiliğine, uyuşturucu kullanımına zorluyor. Devlet eliyle korunuyor. Bu gerçekleri yazan özgür basın emekçileri tehdit ediliyor. Gözaltına alınıyor. Atılım gazetesi 30 yıldır bu gerçekleri yazıyor. Her türlü baskıya rağmen de yazmaya devam edecek" ifadelerini kullandı.

Narin Güran ile ilgili konuşma yapan sosyalistlere özellikle kadınlar, "Ağzınıza sağlık, gerçekleri birinin söylemesi lazım" diyerek sarıldı.

Siyonist İsrail'in Filistin'e yönelik soykırım saldırılarında resmi rakamlara göre; 50 bine yakın Filistinliyi katlettiği-

ni kaydeden sosyalistler, iktidarın katil İsrail'le ticari, askeri işbirliğini yalnızca özgür basının yazdığını vurguladı.

Atılım gazetesinin 30 yıldır devletin suçlarını teşhir ettiğini vurgulayan sosyalistler, gazetenin hiçbir baskı karşısında ezilenlerin çıkarları doğrultusunda yazmaktan ve devrimci mücadeleden vazgeçmediğinin altını çizdi.

Sosyalistler İzmir'de de Halkapınar metro durağında gazetemizin son sayısını dağıttı. Halka yönelik konuşmalarda, "Atılım gazetesi 30 yıldır işçinin, emekçinin, kadınların sesini yükseltiyor. Atılım gazetesi hayvan haklarını, doğayı savunuyor. Atılım gazetesi 30 yaşında" denildi.

Suruç Katliamı 110. ayında: 33'leri anlatmaya devam edeceğiz

► **İSTANBUL** - Suruç Katliamının 110. Ayında, onlarca kişi bir kez daha İstanbul Kadıköy'deki Halitağa Caddesinde bir araya geldi. Suruç Aileleri İnişiyatifi'nin eyleminde, "Kalplerimiz adalet için atsın" pankartı açıldı, katliamda ölümsüzleşen 33 düş yolcusunun fotoğrafları taşındı. Eyleme, DEM Parti İstanbul Milletvekili Çiçek Otlu, SGDF Eşbaşkanı Berfin Polat ve Müslüm Koyun da katıldı.

Açıklamayı okuyan Adnan Özcan, DAİŞ'in devletin bilgisi doğrultusunda gerçekleştirdiği katliam süreci ve sonrasına ilişkin bilgi verdi. Özcan, katliamda ölümsüzleşen Büşra Mete, Cemil Yıldız ve Cebrail Günebakan'ın hikayesini paylaştı.

METE: EN ZOR DÖNEMDE BİLE MÜCADELEDE KALDI

Büşra Mete'nin, 3 Ağustos 1992'de İstanbul'da doğduğu, Maltepe'deki Ertuğrul Gazi Lisesinde okurken Gülsuyu Mahallesi

devrimcilerle tanıştığı bilgisini veren Özcan, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünü kazanan Mete'nin, Kürecik'te füze kalkanına karşı yürütülen mücadele, depreminden Van'da yürütülen dayanışma çalışması, üniversitelerde işgal ve antifaşist gençlik mücadelesinde kesintisiz yer aldığını söyledi. Özcan, "Özellikle İstanbul'da en zor dönemlerde bile mücadelede kalmayı ve devrimcilik üretmeyi bildi" dedi.

YILDIZ: SİYASET HEP HAYATINDAYDI

Devrim emekçisi Cemil Yıldız'ın, 1956 Sinop doğumlu olduğunu, bir dönem ESP Esenler İlçe başkanlığı görevinde bulunduğunu aktaran Özcan, 7 Haziran 2015 seçimlerinde HDP'den Sinop milletvekili adayı olduğunu söyledi. 12 Eylül askeri faşist darbesi öncesi Dicle Üniversitesi Fen Fakültesinde okuyarak lise öğretmeni olan

Yıldız'ın siyasi faaliyetleri nedeniyle öğretmenlik yapmadığını, 12 Eylül'den kısa bir süre önce tutsak düşerek, Amed, Elazığ, Bartın ve Sinop hapishanelerinde kaldığını aktaran Özcan, tahliye olduktan sonra ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşen Yıldız'ın mücadeleden hiçbir zaman geri durmadığını vurguladı.

GÜNEBAKAN: GEZİ BARIKATLARINDA TEREDDÜTSÜZCE YER ALDI

Sosyalist gençlerden Cebrail Günebakan'ın 2 Mart 1992'de İstanbul'da doğduğunu, 2007'de Gülsuyu Mahallesi Liseli

Öğrenci Birliği (LÖB) saflarında örgütlenildiğini söyleyen Özcan, "2010 yılına kadar Maltepe'de liseli gençlik ve semt çalışmasında bulundu. 2010 yılında tutuklandı. Yaklaşık 1.5 yıl Tekirdağ Hapishanesi'nde kaldı. 2012 yılında tahliye olduktan sonra Muğla'da üniversite gençlik çalışması ve Ege bölgesinde gençlik çalışmaları yaptı. 2013 yılında İstanbul'a geldi. Gezi barikatlarında, Taksim'de ve İstanbul'un emekçi semtlerindeki halk forumları ve meclislerde yer aldı. Emekçi semtlerdeki uyuşturucu çetelerine karşı mücadele etti. 2013 yılında çeteler tarafından vurularak ağır yaralandı. 2013 yılı sonbaharında tekrar tutuklandı" bilgisini verdi.

Açıklamanın ardından oturma eylemi yapıldı, 33 düş yolcusunun isimleri sayılarak, "Yaşıyor" denildi. Eylem boyunca "Suruç için adalet, herkes için adalet", "Suruç şehitleri ölümsüzdür", "Katillerden hesabı gençlik soracak" sloganları atıldı.